

REGULAMENTUL (UE) 2021/2117 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI
din 2 decembrie 2021

de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1308/2013 de instituire a unei organizări comune a piețelor produselor agricole, a Regulamentului (UE) nr. 1151/2012 privind sistemele din domeniul calității produselor agricole și alimentare, a Regulamentului (UE) nr. 251/2014 privind definirea, descrierea, prezentarea, etichetarea și protejarea indicațiilor geografice ale produselor vitivinicole aromatizate și a Regulamentului (UE) nr. 228/2013 privind măsurile specifice din domeniul agriculturii în favoarea regiunilor ultraperiferice ale Uniunii

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 43 alineatul (2), articolul 114, articolul 118 primul paragraf și articolul 349,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor ⁽²⁾,

având în vedere avizul Curții de Conturi ⁽³⁾,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽⁴⁾,

întrucât:

- (1) Comunicarea Comisiei din 29 noiembrie 2017 intitulată „Viitorul sectorului alimentar și al agriculturii” prezintă provocările, obiectivele și orientările pentru politica agricolă comună (PAC) ulterior anului 2020. Respectivele obiective includ orientarea PAC mai mult către obținerea de rezultate, stimularea modernizării și a durabilității, inclusiv a durabilității economice, sociale, de mediu și climatice a zonelor agricole, forestiere și rurale, precum și contribuția la reducerea sarcinii administrative a beneficiarilor legate de legislația Uniunii.
- (2) Întrucât PAC trebuie să asigure răspunsuri mai eficace la provocări și oportunități de îndată ce acestea se manifestă la nivel internațional, la nivelul Uniunii, la nivel național, la nivel regional, la nivel local și la nivelul fermelor, este necesar să se raționalizeze guvernanta PAC și să se îmbunătățească performanța acesteia în materie de îndeplinire a obiectivelor Uniunii, precum și să se reducă în mod semnificativ sarcina administrativă. PAC ar trebui să se bazeze pe obținerea performanței. Prin urmare, Uniunea ar trebui să stabilească parametri de bază ai politicii, cum ar fi obiectivele PAC și cerințele de bază ale acesteia, iar statele membre ar trebui să dețină o responsabilitate mai mare în privința modului în care îndeplinesc obiectivele și ating ținutele. Subsidiaritatea sporită face posibilă luarea în considerare în mai mare măsură a condițiilor și nevoilor locale, precum și a naturii specifice a activității agricole, care rezultă din structura socială a agriculturii și din disparitățile structurale și naturale dintre diferitele regiuni agricole, prin personalizarea sprijinului în scopul maximizării contribuției la îndeplinirea obiectivelor Uniunii.

⁽¹⁾ JO C 62, 15.2.2019, p. 214.

⁽²⁾ JO C 86, 7.3.2019, p. 173.

⁽³⁾ JO C 41, 1.2.2019, p. 1.

⁽⁴⁾ Poziția Parlamentului European din 23 noiembrie 2021 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 2 decembrie 2021.

- (3) Prezentului regulament i se aplică normele financiare orizontale adoptate de Parlamentul European și de Consiliu în temeiul articolului 322 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE). Respectivele norme sunt prevăzute în Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁵⁾ (denumit în continuare „Regulamentul financiar”) și determină în special procedura de stabilire și execuție a bugetului prin granturi, achiziții publice, premii sau gestiune indirectă și prevăd verificarea responsabilităților actorilor financiari. Normele adoptate în temeiul articolului 322 din TFUE includ, de asemenea, un regim general de condiționalitate pentru protecția bugetului Uniunii.
- (4) Pentru a asigura coerența PAC, toate intervențiile din cadrul viitoarei PAC ar trebui să facă parte dintr-un plan strategic care ar include tipurile de intervenții în anumite sectoare care au fost prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁶⁾.
- (5) Anexa II la Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 stabilește anumite definiții privind sectoarele care intră în domeniul de aplicare al regulamentului respectiv. Definițiile privind sectorul zahărului stabilite în partea II secțiunea B din anexa respectivă ar trebui să fie eliminate, întrucât ele nu mai sunt aplicabile. În vederea actualizării definițiilor privind alte sectoare menționate în anexa respectivă, având în vedere noile cunoștințe științifice sau evoluțiile pieței, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui delegată Comisiei în ceea ce privește modificarea definițiilor respective, dar nu și competența de a adăuga noi definiții. În consecință, ar trebui să se elimine competența individuală delegată Comisiei în partea II secțiunea A punctul 4 din anexa menționată anterior privind modificarea definiției siropului de inulină. Este deosebit de important ca, în cursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți, și ca respectivele consultări să se desfășoare în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare ⁽⁷⁾. În special, pentru a asigura participarea egală la pregătirea actelor delegate, Parlamentul European și Consiliul primesc toate documentele în același timp cu experții din statele membre, iar experții acestor instituții au acces sistematic la reuniunile grupurilor de experți ale Comisiei însărcinate cu pregătirea actelor delegate.
- (6) Partea I din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 ar trebui să fie simplificată. Definițiile și dispozițiile redundante și caduce care împuternicesc Comisia să adopte acte de punere în aplicare ar trebui să fie eliminate.
- (7) Având în vedere experiența dobândită, anumite perioade de intervenție publică ar trebui să fie prelungite. În cazul în care deschiderea intervenției publice este automată, perioada de intervenție publică ar trebui să fie prelungită cu o lună. În cazul în care deschiderea intervenției publice depinde de evoluțiile pieței, perioada de intervenție publică ar trebui să fie întregul an.
- (8) În scopul creșterii transparenței și în contextul angajamentelor internaționale ale Uniunii, este oportun să se prevadă publicarea informațiilor privind volumul relevant și prețurile de achiziție și de vânzare a produselor achiziționate în cadrul intervenției publice.
- (9) Acordarea de ajutor pentru depozitarea privată a uleiului de măsline s-a dovedit a fi un instrument eficace pentru stabilizarea pieței. Având în vedere experiența dobândită și pentru a se asigura un nivel de trai echitabil și a stabili piața în sectorul uleiului de măsline și al măslinelor de masă, este oportun să se extindă lista produselor care sunt eligibile pentru ajutor pentru depozitare privată pentru a include și măslinile de masă.

⁽⁵⁾ Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 iulie 2018 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii, de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1296/2013, (UE) nr. 1301/2013, (UE) nr. 1303/2013, (UE) nr. 1304/2013, (UE) nr. 1309/2013, (UE) nr. 1316/2013, (UE) nr. 223/2014, (UE) nr. 283/2014 și a Deciziei nr. 541/2014/UE și de abrogare a Regulamentului (UE, Euratom) nr. 966/2012 (JO L 193, 30.7.2018, p. 1).

⁽⁶⁾ Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de instituire a unei organizări comune a piețelor produselor agricole și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 922/72, (CEE) nr. 234/79, (CE) nr. 1037/2001 și (CE) nr. 1234/2007 ale Consiliului (JO L 347, 20.12.2013, p. 671).

⁽⁷⁾ JO L 123, 12.5.2016, p. 1.

- (10) Ca urmare a retragerii Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord din Uniunea Europeană, limitele ajutorului din partea Uniunii pentru aprovizionarea cu fructe și legume și cu lapte și produse lactate a instituțiilor școlare, prevăzute la articolul 23a din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013, ar trebui să fie actualizate. Din motive de securitate juridică, este oportun să se prevadă limite reduse care să se aplice cu efect retroactiv, începând cu 1 ianuarie 2021.
- (11) Dispozițiile referitoare la schemele de ajutor prevăzute în partea II titlul I capitolul II secțiunile 2-6 din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 ar trebui eliminate, întrucât toate tipurile de intervenții din sectoarele în cauză sunt stabilite în Regulamentul (UE) 2021/2115 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁸⁾.
- (12) Politica Uniunii în sectorul vitivinicol, cu actualul său sistem de autorizații care, din 2016, a permis creșterea ordonată a plantărilor de viță-de-vie, a contribuit la creșterea competitivității sectorului vitivinicol al Uniunii și la încurajarea unei producții de înaltă calitate. Deși sectorul vitivinicol a atins un echilibru între producție, aprovizionare, calitate, cererea consumatorilor și exporturi pe piața mondială, respectivul echilibru încă nu este suficient de vechi sau de stabil, în special atunci când sectorul vitivinicol se confruntă cu perturbări grave ale pieței. În plus, există o tendință de scădere continuă a consumului de vin în Uniune, din cauza schimbării obiceiurilor consumatorilor și a stilului de viață ale acestora. În consecință, pe termen lung liberalizarea plantărilor de viță-de-vie noi riscă să amenințe echilibrul obținut până în prezent între capacitatea de aprovizionare a sectorului, un nivel de trai echitabil pentru producători și prețuri rezonabile pentru consumatori. Acest lucru riscă să pună în pericol evoluțiile pozitive obținute prin legislația și politicile Uniunii din ultimele decenii.
- (13) Sistemul actual de autorizații pentru plantările de viță-de-vie este, de asemenea, considerat esențial pentru a asigura diversitatea vinurilor și a răspunde particularităților sectorului vitivinicol al Uniunii. Sectorul vitivinicol al Uniunii are caracteristici specifice, printre care ciclul lung al plantațiilor viticole, având în vedere faptul că producția se obține abia la câțiva ani de la plantare, continuând însă apoi timp de mai multe decenii, și că potențialele fluctuații considerabile ale producției de la o recoltă la alta. Spre deosebire de multe țări terțe producătoare de vin, sectorul vitivinicol al Uniunii este, în plus, caracterizat de un număr foarte mare de ferme familiale mici, ceea ce are ca rezultat o gamă variată de vinuri. Pentru a garanta viabilitatea economică a proiectelor lor și pentru a îmbunătăți competitivitatea sectorului vitivinicol al Uniunii pe piața mondială, operatorii din sector și producătorii au nevoie, prin urmare, de previzibilitate pe termen lung, având în vedere investițiile semnificative necesare pentru plantarea unei plantații viticole.
- (14) Pentru a asigura realizările obținute până în prezent în sectorul vitivinicol al Uniunii și pentru a obține un echilibru cantitativ și calitativ de lungă durată în acest sector prin continuarea creșterii ordonate a plantărilor de viță-de-vie după 2030, sistemul de autorizații pentru plantările de viță-de-vie ar trebui să fie prelungit până în 2045, adică pentru o perioadă echivalentă cu perioada inițială începută în 2016, dar cu două evaluări intermediare, care ar urma să fie efectuate în 2028 și 2040, pentru a evalua sistemul și, dacă va fi necesar, pentru a prezenta propuneri pe baza rezultatelor respectivelor evaluări intermediare pentru a îmbunătăți competitivitatea sectorului vitivinicol.
- (15) A permite producătorilor să întârzie replantarea plantațiilor viticole ar putea avea un impact pozitiv asupra mediului prin îmbunătățirea condițiilor sanitare ale solului în urma utilizării a mai puține substanțe chimice. Prin urmare, pentru a contribui la o mai bună gestionare a solului în viticultură, este oportun să se permită prelungirea valabilității autorizațiilor pentru replantare de la trei la șase ani în cazul în care replantarea are loc pe aceeași parcelă de teren.

⁽⁸⁾ Regulamentul (UE) 2021/2115 al Parlamentului European și al Consiliului din 2 decembrie 2021 de stabilire a normelor privind sprijinul pentru planurile strategice care urmează a fi elaborate de statele membre în cadrul politicii agricole comune (planurile strategice PAC) și finanțate de Fondul european de garantare agricolă (FEGA) și de Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) și de abrogare a Regulamentelor (UE) nr. 1305/2013 și (UE) nr. 1307/2013 (a se vedea pagina 1 din prezentul Jurnal Oficial).

- (16) Din cauza crizei provocate de pandemia de COVID-19 în sectorul vitivinicol din Uniune, Regulamentul (UE) 2020/2220 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁹⁾ a prevăzut prelungirea până la 31 decembrie 2021 a valabilității autorizațiilor pentru plantări noi sau pentru replantare care urmau să expire în 2020. Date fiind efectele prelungite ale crizei provocate de pandemia de COVID-19, producătorii care dețin autorizații pentru plantări noi sau pentru replantare care urmau să expire în 2020 sau în 2021 sunt în continuare împiedicați în mare măsură să utilizeze respectivele autorizații în ultimul lor an de valabilitate. Pentru a se evita pierderea respectivelor autorizații și a se reduce riscul de deteriorare a condițiilor în care ar trebui să se efectueze plantarea, este oportun să se acorde o nouă prelungire a valabilității autorizațiilor pentru plantări noi sau pentru replantare care expiră în 2020 și o prelungire a celor care expiră în 2021. Prin urmare, toate autorizațiile pentru plantări noi sau pentru replantare care urmau să expire în 2020 sau în 2021 ar trebui să fie prelungite până la 31 decembrie 2022.
- (17) De asemenea, ținând seama de modificările perspectivelor pieței, titularii autorizațiilor de plantare care expiră în 2020 și 2021 ar trebui să aibă posibilitatea de a nu-și utiliza autorizațiile, fără ca acest lucru să facă obiectul unor sancțiuni administrative. Mai mult decât atât, pentru a se evita orice discriminare, producătorii care, în conformitate cu Regulamentul (UE) 2020/2220, au declarat autorității competente până la 28 februarie 2021 că nu intenționează să își utilizeze autorizația, fără să aibă cunoștință de posibilitatea prelungirii valabilității autorizațiilor lor pentru un al doilea an, ar trebui să aibă posibilitatea de a își retrage declarațiile printr-o comunicare scrisă către autoritatea competentă până la 28 februarie 2022 și de a-și utiliza autorizația până la 31 decembrie 2022.
- (18) Având în vedere perturbările pieței provocate de pandemia COVID-19 și insecuritatea economică pe care aceasta a cauzat-o în ceea ce privește utilizarea respectivelor autorizații, dispozițiile din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 referitoare la autorizațiile pentru plantări noi sau pentru replantare care expiră în anii 2020 și 2021 ar trebui să se aplice retroactiv de la 1 ianuarie 2021.
- (19) Având în vedere scăderea în mai multe state membre a suprafeței efective plantate cu viță-de-vie în perioada 2014-2017, precum și pierderile potențiale aferente în ceea ce privește producția, la momentul stabilirii suprafeței care face obiectul autorizațiilor pentru plantări noi menționate la articolul 63 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013, statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a opta între baza existentă și un procentaj din suprafața totală cultivată în mod real cu viță-de-vie pe teritoriul lor la 31 iulie 2015, majorată cu o suprafață care corespunde drepturilor de plantare stabilite în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului ⁽¹⁰⁾ care erau disponibile pentru conversia în autorizații în statul membru respectiv la 1 ianuarie 2016.
- (20) Ar trebui să se clarifice faptul că statele membre care limitează utilizarea autorizațiilor la nivel regional, pentru suprafețe specifice eligibile pentru producția de vinuri cu o denumire de origine protejată sau pentru suprafețe eligibile pentru producția de vinuri cu o indicație geografică protejată, pot solicita ca astfel de autorizații să fie utilizate în regiunile respective.
- (21) Ar trebui clarificat faptul că, în scopul acordării autorizațiilor de plantare a viței-de-vie, statele membre pot aplica criteriile de eligibilitate și de prioritate obiective și nediscriminatorii la nivel național sau regional. În plus, experiența statelor membre demonstrează necesitatea revizuirii unora dintre criteriile de prioritate pentru a se putea privilegia plantațiile viticole care contribuie la conservarea resurselor genetice ale viței-de-vie și exploatațiile care s-au dovedit mai eficiente din punctul de vedere al costurilor, mai competitive sau mai prezente pe piațe.

⁽⁹⁾ Regulamentul (UE) 2020/2220 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 decembrie 2020 de stabilire a anumitor dispoziții tranzitorii privind sprijinul acordat din Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) și din Fondul european de garantare agricolă (FEGA) în anii 2021 și 2022 și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1305/2013, (UE) nr. 1306/2013 și (UE) nr. 1307/2013 în ceea ce privește resursele și aplicarea regulamentelor respective în anii 2021 și 2022 și a Regulamentului (UE) nr. 1308/2013 în ceea ce privește resursele și repartizarea unui astfel de sprijin pentru anii 2021 și 2022 (JO L 437, 28.12.2020, p. 1).

⁽¹⁰⁾ Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului din 22 octombrie 2007 de instituire a unei organizări comune a piețelor agricole și privind dispoziții specifice referitoare la anumite produse agricole („Regulamentul unic OCP”) (JO L 299, 16.11.2007, p. 1).

- (22) Pentru a se asigura faptul că nu se acordă avantaje unei persoane fizice sau juridice în privința căreia s-a stabilit că condițiile necesare pentru obținerea unor astfel de avantaje au fost create în mod artificial, este oportun să se clarifice că statelor membre ar trebui să li se permită să adopte măsuri pentru a împiedica eludarea normelor privind mecanismul de garantare pentru plantări noi și criteriile de eligibilitate și de prioritate pentru acordarea de autorizații pentru plantările noi.
- (23) Ultimul termen pentru depunerea cererilor pentru conversia drepturilor de plantare în autorizații expiră la 31 decembrie 2022. În unele cazuri, este posibil ca circumstanțe precum criza economică provocată de pandemia de COVID-19 să fi avut ca efect limitarea conversiei drepturilor de plantare în autorizații de plantare. Din acest motiv și pentru a permite statelor membre să mențină capacitatea de producție corespunzătoare unor astfel de drepturi de plantare, este oportun ca, începând cu 1 ianuarie 2023, drepturile de plantare care erau eligibile pentru conversia în autorizații de plantare la 31 decembrie 2022, dar care nu au fost încă convertite în autorizații de plantare, să rămână la dispoziția statelor membre în cauză, care să le poată acorda cel târziu până la 31 decembrie 2025 sub formă de autorizații pentru plantări de viță-de-vie noi, fără ca respectivele autorizații să fie luate în calcul în sensul limitărilor prevăzute la articolul 63 din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013.
- (24) În unele state membre există plantații viticole tradiționale ce cuprind soiuri care nu sunt permise în scopul producerii vinului, a căror producție, inclusiv pentru producerea altor băuturi fermentate din struguri decât vinul, nu este destinată pieței vitivinicole. Este oportun să se clarifice faptul că astfel de plantații viticole nu fac obiectul obligațiilor de defrișare și că sistemul de autorizații pentru plantarea de viță-de-vie stabilit în prezentul regulament nu se aplică plantării și replantării unor astfel de soiuri în alte scopuri decât producerea vinului.
- (25) Articolul 90 din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 prevede că, cu excepția cazului în care acordurile internaționale încheiate în conformitate cu TFUE conțin dispoziții contrare, produselor importate în Uniune trebuie să li se aplice normele Uniunii privind denumirile de origine și indicațiile geografice, etichetarea, definițiile, denumirile și denumirile comerciale ale anumitor produse din sectorul vitivinicol, precum și practicile oenologice autorizate de Uniune. Prin urmare, din motive de coerență, este necesar să se prevadă faptul că normele privind certificatele de conformitate și rapoartele de analiză pentru importul produselor respective ar trebui să fie aplicate, de asemenea, din perspectiva acordurilor internaționale încheiate în conformitate cu TFUE.
- (26) În cadrul reformei PAC, dispozițiile privind retragerea de pe piață a produselor care nu respectă normele de etichetare ar trebui să fie integrate în Regulamentul (UE) nr. 1308/2013. Având în vedere creșterea cererii din partea consumatorilor pentru controale ale produselor, statele membre ar trebui să ia măsuri pentru a se asigura că produsele care nu sunt etichetate în conformitate cu prezentul regulament nu sunt introduse pe piață sau, în cazul în care astfel de produse au fost deja introduse pe piață, că acestea sunt retrase de pe piață. Retragerea include posibilitatea de a corecta etichetarea produselor fără a le retrage definitiv de pe piață.
- (27) Având în vedere abrogarea Regulamentului (UE) nr. 1306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹¹⁾ prin Regulamentul (UE) 2021/2116 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹²⁾, dispozițiile referitoare la controalele și sancțiunile legate de normele de comercializare, de denumirile de origine, indicațiile geografice și mențiunile tradiționale protejate ar trebui să fie integrate în Regulamentul (UE) nr. 1308/2013.
- (28) Pentru a permite producătorilor să utilizeze soiuri de viță-de-vie care sunt mai bine adaptate la condițiile climatice în schimbare și care sunt mai rezistente la boli, ar trebui să se prevadă dispoziții care să permită utilizarea de denumiri de origine pentru produse obținute atât din soiurile de viță-de-vie care aparțin speciei *Vitis vinifera*, cât și din soiurile de viță-de-vie care rezultă în urma unei încrucișări între *Vitis vinifera* și alte specii din genul *Vitis*.

⁽¹¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 privind finanțarea, gestionarea și monitorizarea politicii agricole comune și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 352/78, (CE) nr. 165/94, (CE) nr. 2799/98, (CE) nr. 814/2000, (CE) nr. 1290/2005 și (CE) nr. 485/2008 ale Consiliului (JO L 347, 20.12.2013, p. 549).

⁽¹²⁾ Regulamentul (UE) 2021/2116 al Parlamentului European și al Consiliului din 2 decembrie 2021 privind finanțarea, gestionarea și monitorizarea politicii agricole comune și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 1306/2013 (a se vedea pagina 187 din prezentul Jurnal Oficial).

- (29) Definițiile „denumirii de origine” și „indicației geografice” din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 ar trebui să fie aliniată la definiția din Acordul privind aspectele legate de comerț ale drepturilor de proprietate intelectuală (denumit în continuare „Acordul TRIPS”), aprobat prin Decizia 94/800/CE a Consiliului ⁽¹³⁾, în special la articolul 22 alineatul (1) din Acordul TRIPS, în sensul că indicațiile geografice identifică produsul ca fiind originar dintr-un anumit loc, dintr-o anumită regiune sau dintr-o anumită țară. Din motive de claritate, este oportun să se prevadă în mod explicit că noua definiție revizuită a denumirii de origine include denumirile utilizate în mod tradițional. În consecință, lista cerințelor pentru ca o denumire utilizată în mod tradițional să constituie o denumire de origine din sectorul vitivinicol prevăzută în Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 va deveni caducă și ar trebui să fie eliminată. Din motive de coerență, o astfel de clarificare ar trebui să fie introdusă și în definiția „indicației geografice” din sectorul vitivinicol prevăzută în Regulamentul (UE) nr. 1308/2013, precum și în definiția „denumirii de origine” și în cea a „indicației geografice” din sectorul alimentară prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 1151/2012 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁴⁾.
- (30) Mediul geografic, cu factorii săi naturali și umani, este un element crucial care afectează calitatea și caracteristicile produselor viticole, ale produselor agricole și ale produselor alimentare care beneficiază de denumiri de origine sau de indicații geografice protejate în temeiul Regulamentelor (UE) nr. 1308/2013 și (UE) nr. 1151/2012. În special, în cazul produselor proaspete care nu sunt prelucrate sau sunt supuse unei prelucrări minime, factorii naturali pot fi predominanți în determinarea calității și a caracteristicilor produsului în cauză, în timp ce contribuția factorilor umani la calitatea și caracteristicile produsului poate fi mai puțin precisă. Prin urmare, factorii umani care ar trebui să fie luați în considerare pentru descrierea legăturii dintre calitatea sau caracteristicile unui produs și un anumit mediu geografic, care urmează să fie inclusă în caietul de sarcini al produsului al denumirilor de origine protejate în temeiul articolului 94 din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 și al articolului 7 din Regulamentul (UE) nr. 1151/2012 nu ar trebui să fie limitați la anumite metode de producție sau de prelucrare, care conferă produsului în cauză o calitate specifică, ci pot include factori precum gestionarea solului și a peisajului, practicile de cultivare și orice alte activități umane care contribuie la menținerea factorilor naturali esențiali care au un rol predominant în determinarea mediului geografic și a calității și caracteristicilor produsului în cauză.
- (31) Pentru a asigura coerența procesului decizional în ceea ce privește cererile de protecție și opozițiile prezentate în cadrul procedurii preliminare la nivel național menționate la articolul 96 din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 și la articolul 49 din Regulamentul (UE) nr. 1151/2012, Comisia ar trebui să fie informată în timp util și în mod regulat atunci când sunt lansate proceduri în fața instanțelor naționale sau a altor organisme privind o cerere de protecție transmisă de către statul membru Comisiei, astfel cum se menționează la articolul 96 alineatul (5) din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 și la articolul 49 alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 1151/2012. Din același motiv, în cazul în care un stat membru comunică Comisiei o decizie națională pe care se bazează cererea de protecție care ar putea fi invalidată la finalul unei proceduri judiciare la nivel național, Comisia ar trebui să fie scutită de obligația de a efectua procedura de examinare prevăzută la articolul 97 din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 și la articolul 50 din Regulamentul (UE) nr. 1151/2012 cu privire la o cerere de protecție în termenul prevăzut și de obligația de a informa solicitantul cu privire la motivele întârzierii. Pentru a proteja solicitantul de acțiuni în justiție vexatorii și pentru a păstra dreptul fundamental al solicitantului de a obține protecția unei indicații geografice într-un termen rezonabil, scutirea ar trebui să se limiteze la cazuri în care cererea de protecție a fost invalidată la nivel național printr-o hotărâre judecătorească aplicabilă imediat, dar nu definitivă, sau în care statele membre consideră că acțiunea de contestare a valabilității cererii este întemeiată.
- (32) Înregistrarea indicațiilor geografice ar trebui să fie simplificată și accelerată prin separarea evaluării conformității cu normele privind proprietatea intelectuală de evaluarea conformității caietului de sarcini al produsului cu cerințele prevăzute în standardele de comercializare și în normele de etichetare.
- (33) Evaluarea efectuată de către autoritățile competente ale statelor membre este o etapă esențială în cadrul procedurii de înregistrare. Statele membre dispun de cunoștințe, expertiză și acces la date care fac ca ele să fie cele mai în măsură să verifice dacă informațiile furnizate în cerere sunt corecte și veridice. Prin urmare, statele membre ar trebui să se asigure că rezultatul evaluării respective, care trebuie să fie înregistrat cu acuratețe într-un document unic, care să rezume elementele relevante din caietul de sarcini al produsului, este fiabil și exact. Având în vedere principiul

⁽¹³⁾ Decizia 94/800/CE a Consiliului din 22 decembrie 1994 privind încheierea, în numele Comunității Europene, referitor la domeniile de competență sa, a acordurilor obținute în cadrul negocierilor comerciale multilaterale din Runda Uruguay (1986-1994) (JO L 336, 23.12.1994, p. 1).

⁽¹⁴⁾ Regulamentul (UE) nr. 1151/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 noiembrie 2012 privind sistemele din domeniul calității produselor agricole și alimentare (JO L 343, 14.12.2012, p. 1).

subsidiarității, Comisia ar trebui să examineze ulterior cererile pentru a se asigura că nu există erori flagrante, cu scopul de se asigura, în special, faptul că cererile conțin informațiile necesare, că acestea nu sunt afectate de erori materiale, că raționamentul prezentat susține cererea și că sunt luate în considerare dreptul Uniunii și interesele părților interesate din afara statului membru în care se depune cererea și din afara Uniunii.

- (34) În sectorul vitivinicol, perioada de timp pe parcursul căreia se poate formula opoziție ar trebui să fie prelungită la trei luni, astfel încât toate părțile interesate să aibă suficient timp la dispoziție pentru a analiza cererea de protecție, precum și posibilitatea de a depune o declarație de opoziție. Pentru a garanta că se aplică aceeași procedură pentru opoziții în conformitate cu Regulamentele (UE) nr. 1308/2013 și (UE) nr. 1151/2012 și pentru a permite statelor membre să înainteze Comisiei în mod coordonat și eficient opoziții din partea persoanelor fizice sau juridice care au reședința sau care sunt stabilite pe teritoriul lor, opozițiile din partea persoanelor fizice sau juridice ar trebui să fie transmise prin intermediul autorităților din statul membru în care acestea își au reședința sau în care sunt stabilite. Pentru a simplifica procedura de depunere a opoziției, Comisia ar trebui să fie împuternicită să respingă declarațiile de opoziție inadmisibile în actul de punere în aplicare care acordă protecție denumirii de origine sau indicației geografice în cauză.
- (35) Pentru a spori eficiența procedurală și a asigura condiții uniforme de acordare a protecției pentru denumirile de origine sau pentru indicațiile geografice, ar trebui să se confere Comisiei competențe de executare pentru a adopta acte de punere în aplicare prin care se acordă o astfel de protecție în sectorul vitivinicol fără a recurge la procedura de examinare, în cazul în care nu a fost prezentată nicio declarație admisibilă de opoziție la cererea de protecție. În cazurile în care a fost prezentată o declarație de opoziție admisibilă, ar trebui să se confere Comisiei competențe de executare pentru a adopta acte de punere în aplicare, fie în vederea acordării protecției, fie în vederea respingerii cererii de protecție, în conformitate cu procedura de examinare.
- (36) Relația dintre mărci și indicațiile geografice ale produselor viticole ar trebui să fie clarificată în raport cu criteriile de refuz, de invalidare și de coexistență. O astfel de clarificare nu ar trebui să afecteze drepturile dobândite de titularii indicațiilor geografice la nivel național sau care există în temeiul acordurilor internaționale încheiate de statele membre pentru perioada premergătoare instituirii sistemului de protecție al Uniunii pentru produsele viticole.
- (37) Normele privind procedurile naționale, procedura de opoziție, clasificarea modificărilor în modificări la nivelul Uniunii și modificări standard, inclusiv principalele norme pentru adoptarea acestor modificări, și etichetarea și prezentarea temporare prevăzute în prezent în Regulamentul delegat (UE) 2019/33 al Comisiei ⁽¹⁵⁾ reprezintă un element important al sistemului de protecție a denumirilor de origine și a indicațiilor geografice din sectorul vitivinicol. Din motive de coerență cu Regulamentul (UE) nr. 1151/2012 și cu Regulamentul (UE) 2019/787 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁶⁾ și pentru facilitarea aplicării, respectivele dispoziții ar trebui să fie integrate în Regulamentul (UE) nr. 1308/2013.
- (38) În ceea ce privește protecția indicațiilor geografice, este important să se țină seama de Acordul General pentru Tarife și Comerț, inclusiv de articolul V privind libertatea de tranzit, care a fost aprobat prin Decizia 94/800/CE. În respectivul cadru juridic, pentru a consolida protecția indicațiilor geografice și a combate contrafacerea într-un mod mai eficace, protecția denumirilor de origine și a indicațiilor geografice ar trebui aplicată, de asemenea, în ceea ce privește mărfurile care intră pe teritoriul vamal al Uniunii, fără ca acestea să fie puse în liberă circulație și care sunt plasate sub regimuri vamale speciale, cum ar fi procedurile de tranzit, depozitare, utilizare specifică sau prelucrare. Prin urmare, protecția conferită de articolul 103 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 și de articolul 13 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1151/2012 ar trebui extinsă la mărfurile care sunt în tranzit pe teritoriul vamal al Uniunii și protecția conferită de articolul 103 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013

⁽¹⁵⁾ Regulamentul delegat (UE) 2019/33 al Comisiei din 17 octombrie 2018 de completare a Regulamentului (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește cererile de protecție a denumirilor de origine, a indicațiilor geografice și a mențiunilor tradiționale din sectorul vitivinicol, procedura de opoziție, restricțiile de utilizare, modificările caietelor de sarcini ale produselor, anularea protecției și etichetarea și prezentarea (JO L 9, 11.1.2019, p. 2).

⁽¹⁶⁾ Regulamentul (UE) 2019/787 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 aprilie 2019 privind definirea, descrierea, prezentarea și etichetarea băuturilor spirtoase, utilizarea denumirilor băuturilor spirtoase în prezentarea și etichetarea altor produse alimentare, protecția indicațiilor geografice ale băuturilor spirtoase, utilizarea alcoolului etilic și a distilatelor de origine agricolă în băuturile alcoolice, și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 110/2008 (JO L 130, 17.5.2019, p. 1).

și de articolul 13 alineatul (1) și articolul 24 din Regulamentul (UE) nr. 1151/2012 pentru indicațiile geografice și specialitățile tradiționale garantate ar trebui extinsă la mărfurile care sunt vândute prin internet sau prin alte mijloace de comerț electronic. În plus, denumirile de origine și indicațiile geografice din sectorul vitivinicol ar trebui, de asemenea, să fie protejate împotriva oricărei utilizări comerciale directe sau indirecte atunci când se referă la produse utilizate ca ingrediente. Denumirile de origine și indicațiile geografice din sectorul vitivinicol și specialitățile tradiționale garantate ar trebui, de asemenea, să fie protejate împotriva utilizării abuzive, a imitației și a evocării atunci când acestea sunt folosite pentru a se referi la produse utilizate ca ingrediente.

- (39) Ar trebui să fie posibil să se anuleze protecția unei denumiri de origine sau a unei indicații geografice, în cazul în care acestea nu mai sunt utilizate sau în cazul în care solicitantul menționat la articolul 95 din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 nu mai dorește să mențină această protecție.
- (40) Având în vedere creșterea continuă a cererii din partea consumatorilor pentru produse viticole inovatoare care au un titru alcoolic dobândit mai mic decât titrul alcoolic dobândit minim stabilit pentru produsele viticole în partea II a anexei VII la Regulamentul (UE) nr. 1308/2013, ar trebui, de asemenea, să fie posibil să se producă astfel de produse viticole inovatoare și în Uniune. În acest scop, este necesar să se stabilească condițiile în care anumite produse viticole pot fi dezalcoolizate sau parțial dezalcoolizate și să se instituie procedeele pentru dezalcoolizare care sunt autorizate. Respectivele condiții ar trebui să țină seama de rezoluțiile Organizației Internaționale a Viei și Vinului (OIV) OIV-ECO 432-2012 Băutură obținută prin dezalcoolizarea vinului, OIV-ECO 433-2012 Băutură obținută prin dezalcoolizarea parțială a vinului, OIV-ECO 523-2016 Vin cu un conținut de alcool modificat prin dezalcoolizare și OIV-OENO 394A-2012 Dezalcoolizarea vinurilor.
- (41) Respectivele produse viticole inovatoare nu au fost niciodată comercializate în Uniune sub denumirea de vin. Din acest motiv, ar fi necesare cercetări și experimentări suplimentare pentru a îmbunătăți calitatea respectivelor produse și, în special, pentru a se asigura faptul că eliminarea totală a conținutului de alcool permite păstrarea caracteristicilor distinctive ale vinurilor de calitate care sunt protejate printr-o indicație geografică sau o denumire de origine. Prin urmare, deși pentru vinurile fără indicație geografică sau denumire de origine ar trebui să se autorizeze atât dezalcoolizarea parțială, cât și cea totală, pentru vinurile cu indicație geografică protejată sau cu denumire de origine protejată ar trebui autorizată numai dezalcoolizarea parțială. În plus, pentru a se asigura claritatea și transparența atât pentru producătorii, cât și pentru consumatorii de vinuri cu indicație geografică sau cu denumire de origine, este oportun să se prevadă că, în cazul în care vinurile cu indicație geografică sau cu denumire de origine pot să fie parțial dezalcoolizate, caietul de sarcini al produsului ar trebui să conțină o descriere a vinului parțial dezalcoolizat și, după caz, a practicilor oenologice specifice care trebuie utilizate pentru producerea vinului sau vinurilor parțial dezalcoolizate, precum și restricțiile relevante privind producerea acestora.
- (42) Pentru a oferi consumatorilor un nivel de informare mai ridicat, mențiunile obligatorii în temeiul articolului 119 din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 ar trebui să includă o declarație nutrițională și o listă a ingredientelor. Cu toate acestea, producătorii ar trebui să aibă opțiunea de a limita conținutul declarației nutriționale pe ambalaj sau pe eticheta aplicată pe acesta doar la valoarea energetică și de a pune la dispoziție declarația nutrițională integrală și lista ingredientelor prin mijloace electronice, cu condiția ca aceștia să evite orice colectare sau monitorizare a datelor utilizatorilor și să nu furnizeze informații în scopuri de comercializare. Cu toate acestea, opțiunea de a nu prezenta o declarație nutrițională integrală pe ambalaj sau pe eticheta aplicată pe acesta nu ar trebui să afecteze cerința existentă ca eticheta să conțină lista substanțelor care provoacă alergii sau intoleranțe. La articolul 122 din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui delegată Comisiei în ceea ce privește completarea Regulamentului (UE) nr. 1308/2013 prin stabilirea de norme referitoare la indicarea și denumirea ingredientelor. După data aplicării noilor cerințe de etichetare ar trebui permisă comercializarea în continuare a stocurilor existente de vin, până la epuizarea acestora. Ar trebui să li se permită operatorilor un timp suficient pentru a se adapta la noile cerințe de etichetare înainte ca acestea să devină aplicabile.
- (43) Pentru a se garanta faptul că consumatorii sunt informați cu privire la natura produselor vitivinicole dezalcoolizate și că normele care reglementează etichetarea și prezentarea produselor din sectorul vitivinicol se aplică și produselor viticole dezalcoolizate sau parțial dezalcoolizate, articolul 119 din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 ar trebui modificat. Cu toate acestea, pentru a se menține nivelul actual al informațiilor obligatorii privind durabilitatea

minimală pentru băuturile care conțin mai puțin de 10 % alcool în volume în temeiul Regulamentului (UE) nr. 1169/2011 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁷⁾, este oportun să se impună ca produsele care au fost supuse unui tratament de dezalcoolizare cu un titru alcoolic volumic dobândit mai mic de 10 % să includă, ca parte a mențiunilor obligatorii, o mențiune privind data durabilității minimale.

- (44) În plus, partea XII din anexa I la Regulamentul (UE) nr. 1308/2013, care conține lista produselor din sectorul vitivinicol, include în prezent vinurile parțial dezalcoolizate cu un conținut de alcool în volume de peste 0,5 %. Pentru a se garanta faptul că toate vinurile dezalcoolizate, inclusiv cele cu un conținut de alcool în volume de 0,5 % sau mai mic, sunt vizate de sectorul vitivinicol, este oportun să se modifice partea XII din anexa I la Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 prin adăugarea unei noi rubrici.
- (45) În ceea ce privește normele privind condițiile de utilizare a dispozitivelor de închidere în sectorul vitivinicol pentru a asigura protejarea consumatorilor împotriva utilizării înșelătoare a anumitor dispozitive de închidere asociate cu anumite băuturi și împotriva utilizării în dispozitivele de închidere a unor materiale periculoase care pot contamina băuturile, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui delegată Comisiei. Este deosebit de important ca, în cadrul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți, și ca respectivele consultări să se desfășoare în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legislație. În special, pentru a asigura participarea egală la pregătirea actelor delegate, Parlamentul European și Consiliul primesc toate documentele în același timp cu experții din statele membre, iar experții acestor instituții au acces sistematic la reuniunile grupurilor de experți ale Comisiei însărcinate cu pregătirea actelor delegate.
- (46) Normele și cerințele referitoare la sistemul de cote pentru zahăr au expirat la sfârșitul anului de comercializare 2016/2017. Articolul 124 și articolele 127-144 din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 sunt în prezent caduce și ar trebui să fie eliminate.
- (47) Directiva (UE) 2019/633 a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁸⁾ stabilește o excepție de la termenul de plată maxim pentru vânzarea de struguri și must în sectorul vitivinicol. Pentru a contribui la stabilitatea lanțului de aprovizionare cu vin și pentru a oferi producătorilor agricoli siguranța unor relații de vânzare de lungă durată, vânzările de vinuri vrac ar trebui tratate în același mod. Prin urmare, este oportun să se prevadă că, prin derogare de la termenele de plată maxime aplicabile prevăzute în Directiva (UE) 2019/633, la cererea unei organizații interprofesionale, statele membre pot decide că termenele de plată maxime aplicabile nu se aplică vânzărilor de vinuri vrac, cu condiția ca termenele de plată specifice să fie incluse în contractele standard care au fost prelungite de statele membre în temeiul articolului 164 din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 înainte de 31 octombrie 2021 și ca acordurile de furnizare dintre furnizorii de vinuri vrac și cumpărătorii lor direcți să fie multianuale sau să devină multianuale.
- (48) În cazul în care livrarea de produse agricole de către un producător către un procesator sau distribuitor face obiectul unui contract scris sau al unei oferte scrise în temeiul articolelor 148 și 168 din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013, iar prețul care trebuie plătit pentru livrare este calculat prin combinarea mai multor factori stabiliți în contract, factorii respectivi, care pot include indicatori, indici și metode de calcul obiective, ar trebui să fie ușor de înțeles de către părți. Mai mult decât atât, statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a specifica indicatori opționali care pot fi utilizați de părțile contractante, pe baza unor informații și studii de piață obiective disponibile.
- (49) În urma retragerii Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord din Uniune, volumul total al producției de lapte crud din Uniune a scăzut. Pentru a nu submina competențele de a purta negocieri contractuale acordate organizațiilor de producători din sectorul laptelui și al produselor lactate, ar trebui majorată limita cantitativă aplicabilă volumului de lapte crud care face obiectul unor astfel de negocieri, exprimată ca procent din producția totală a Uniunii. Din motive de securitate juridică, este oportun să se prevadă aplicarea limitei cantitative majorate cu efect retroactiv, de la 1 ianuarie 2021.

⁽¹⁷⁾ Regulamentul (UE) nr. 1169/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2011 privind informarea consumatorilor cu privire la produsele alimentare, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1924/2006 și (CE) nr. 1925/2006 ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Directivei 87/250/CEE a Comisiei, a Directivei 90/496/CEE a Consiliului, a Directivei 1999/10/CE a Comisiei, a Directivei 2000/13/CE a Parlamentului European și a Consiliului, a Directivelor 2002/67/CE și 2008/5/CE ale Comisiei și a Regulamentului (CE) nr. 608/2004 al Comisiei (JO L 304, 22.11.2011, p. 18).

⁽¹⁸⁾ Directiva (UE) 2019/633 a Parlamentului European și a Consiliului din 17 aprilie 2019 privind practicile comerciale neloiale dintre întreprinderi în cadrul lanțului de aprovizionare agricol și alimentar (JO L 111, 25.4.2019, p. 59).

- (50) Pentru a contribui la realizarea obiectivelor de mediu ale Uniunii, statele membre ar trebui să poată recunoaște organizații de producători care urmăresc obiective specifice legate de gestionarea și valorificarea produselor secundare, a fluxurilor reziduale și a deșeurilor, în special în scopul protejării mediului și al stimulării circularității, precum și organizații de producători care urmăresc obiective legate de gestionarea fondurilor mutuale pentru orice sector. Prin urmare, este oportun să se extindă lista actuală a obiectivelor organizațiilor de producători prevăzută la articolul 152 din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013. Pentru a mări transparența organizațiilor de producători, statutele organizațiilor de producători ar trebui, de asemenea, să permită membrilor producători să examineze în mod democratic conturile și bugetele organizației. Mai mult decât atât, pentru facilitarea tranzacțiilor comerciale efectuate de organizația de producători, este oportun să se prevadă că statutul unei organizații de producători poate permite membrilor producători să fie în contact direct cu cumpărătorii, cu condiția ca un astfel de contact direct să nu pună în pericol funcția de concentrare a ofertei și de introducere pe piață a produselor exercitată de către organizația de producători și ca organizația de producători să dispună în continuare de o marjă de apreciere exclusivă în ceea ce privește elementele esențiale ale vânzărilor efectuate de organizația de producători.
- (51) Având în vedere experiența dobândită și evoluția sectorului laptelui și al produselor lactate de la sfârșitul sistemului cotelor, nu mai este oportun să se mențină norme specifice legate de obiectivele și de modalitățile de recunoaștere prevăzute pentru organizațiile interprofesionale din sectorul laptelui și al produselor lactate.
- (52) Experiența din diferite sectoare arată că statele membre pot recunoaște organizații interprofesionale la diferite niveluri geografice, fără a submina rolul și obiectivele unor astfel de organizații. Prin urmare, se cuvine să se clarifice faptul că statele membre pot opta pentru recunoașterea unor astfel de organizații interprofesionale la unul sau mai multe niveluri geografice. Organizațiile interprofesionale trebuie să urmărească un scop specific, ținând seama de interesele membrilor lor și ale consumatorilor. Având în vedere obiectivele de mediu ale Uniunii, este oportun să se extindă lista obiectivelor stabilite la articolul 157 din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 pentru a include furnizarea de informații necesare și efectuarea de cercetări necesare în scopul dezvoltării de produse care sunt mai adecvate acțiunii climatice și protecției mediului, sănătății animalelor și bunăstării animalelor, aducerea unei contribuții la valorificarea produselor secundare și la reducerea și gestionarea deșeurilor, precum și promovarea și punerea în aplicare a unor măsuri de prevenire, control și gestionare în domeniul sănătății animalelor, al protecției plantelor și al riscurilor de mediu, inclusiv prin crearea și gestionarea de fonduri sau prin contribuția la astfel de fonduri, cu scopul de a plăti o compensație financiară fermierilor pentru costurile și pierderile economice rezultate din promovarea și punerea în aplicare a unor astfel de măsuri. Pentru a evita riscul unei concentrări sporite a puterii în rândul organizațiilor dintr-o anumită etapă a lanțului de aprovizionare cu alimente, statele membre ar trebui să recunoască numai organizațiile interprofesionale care urmăresc obținerea unei reprezentări echilibrate a organizațiilor din diferitele etape ale lanțului de aprovizionare cu alimente care constituie organizația interprofesională.
- (53) Definiția „zonei economice” prevăzută la articolul 164 din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 în scopul extinderii aplicării normelor și a contribuțiilor obligatorii ar trebui completată pentru a adapta respectivul regulament la caracteristicile de producție ale produselor cu denumire de origine protejată sau indicație geografică protejată recunoscute în temeiul dreptului Uniunii. Pentru a încuraja practicile durabile, ar trebui să fie posibil să se încheie acorduri, decizii și practici concertate ale organizațiilor interprofesionale legate de sănătatea plantelor, sănătatea animalelor, siguranța alimentară și riscurile de mediu obligatorii pentru nemembri. Cu toate acestea, având în vedere importanța biodiversității în materialul de sămânță utilizat în sectorul agriculturii ecologice, normele referitoare la utilizarea semințelor certificate nu ar trebui să fie obligatorii prin extensie pentru nemembrii care practică agricultura ecologică.
- (54) Având în vedere importanța denumirilor de origine protejate și a indicațiilor geografice protejate pentru producția agricolă a Uniunii și ținând seama de succesul introducerii normelor privind gestionarea ofertei pentru brânzeturi și jambonul uscat în cadrul indicațiilor geografice în ceea ce privește garantarea valorii adăugate și menținerea reputației respectivelor produse și stabilizarea prețurilor acestora, ar trebui să se extindă posibilitatea aplicării normelor privind gestionarea ofertei la produsele agricole cu denumire de origine protejată sau indicație geografică protejată în cadrul Regulamentului (UE) nr. 1308/2013 sau al Regulamentului (UE) nr. 1151/2012. Din motive de claritate și coerență, este oportun ca normele existente privind regularizarea ofertei să fie integrate într-o singură dispoziție, care să vizeze toate produsele agricole. Statele membre ar trebui, prin urmare, să fie autorizate să aplice respectivele norme pentru a regulariza oferta de produse agricole cu indicații geografice, la solicitarea unei organizații interprofesionale, a unei organizații de producători sau a unui grup de producători sau operatori, cu condiția ca cel puțin două treimi dintre producătorii produsului respectiv sau reprezentanții acestora să fie de acord, și, după caz, producătorii agricoli ai materiei prime respective să fi fost consultați, iar în cazul brânzeturilor, din motive de continuitate, să își fi dat acordul. Respectivele norme ar trebui să fie supuse unor condiții stricte, în special pentru a nu aduce prejudicii comercializării produselor de pe alte piețe și pentru a proteja drepturile minorității. Statele membre ar trebui să publice și să transmită Comisiei normele adoptate imediat, să asigure controale regulate și să abroge normele în cazul nerespectării. Comisia ar trebui să fie împuternicită să adopte acte

de punere în aplicare care să oblige un stat membru să abroge astfel de norme în cazul în care Comisia constată că normele nu respectă anumite condiții, împiedică sau denaturează concurența pe un segment substanțial al pieței interne ori periclitează liberul schimb sau realizarea obiectivelor stabilite la articolul 39 din TFUE. Având în vedere competențele Comisiei în domeniul politicii Uniunii în domeniul concurenței și având în vedere natura specială a actelor respective, Comisia ar trebui să adopte astfel de acte de punere în aplicare fără a aplica Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

- (55) Clauzele de repartizare a valorii în cadrul lanțului de aprovizionare cu alimente sunt de interes nu numai în acordurile dintre producători și primii cumpărători, ci și atunci când le permit fermierilor să participe la formarea prețurilor în etapele mai din aval ale lanțului. Prin urmare, ar trebui să fie posibil ca fermierii și asociațiile acestora să convină asupra unor astfel de clauze cu actorii care sunt din aval față de primii cumpărători.
- (56) Valoarea comercială specială a vinurilor care beneficiază de o denumire de origine protejată (DOP) sau de o indicație geografică protejată (IGP) derivă din apartenența lor la un segment premium al pieței datorită reputației de calitate care derivă din caietul de sarcini al produsului. Astfel de vinuri au tendința de a genera prețuri mai mari pe piață, deoarece consumatorii apreciază caracteristicile atestate de mențiunile „denumire de origine” și „indicație geografică”. Pentru a se evita ca respectivele acreditări de calitate să fie subminate de acțiuni dăunătoare în materie de prețuri, organizațiile interprofesionale care reprezintă operatorii care beneficiază de pe urma respectivelor acreditări de calitate ar trebui să poată emite orientări privind prețurile în ceea ce privește vânzările strugurilor în cauză, prin derogare de la articolul 101 alineatul (1) din TFUE. Cu toate acestea, astfel de orientări ar trebui să fie neobligatorii, pentru a se evita eliminarea concurenței în materie de prețuri în cadrul DOP/IGP în ansamblu.
- (57) Articolul 5 din Acordul Organizației Mondiale a Comerțului (OMC) privind agricultura include metodele de calcul care pot fi utilizate pentru a stabili volumul de declanșare prevăzut în clauza specială de salvagardare în sectoarele relevante. Pentru a lua în considerare toate metodele de calcul posibile pentru stabilirea volumului de declanșare în scopul aplicării taxelor suplimentare la import, inclusiv în cazul în care nu se ia în considerare consumul intern, articolul 182 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 ar trebui modificat pentru a reflecta metoda de calcul prevăzută la articolul 5 alineatul (4) din Acordul OMC privind agricultura.
- (58) Articolele 192 și 193 din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 ar trebui eliminate, întrucât aceste măsuri nu mai sunt necesare având în vedere încetarea reglementării producției din sectorul zahărului. Pentru a garanta faptul că piața Uniunii este aprovizionată în mod adecvat prin importuri din țări terțe, ar trebui conferite Comisiei competențe delegate și de executare pentru a suspenda taxele la import pentru melasa de trestie și de sfeclă.
- (59) Decizia ministerială din 19 decembrie 2015 privind concurența la export adoptată de Conferința ministerială a OMC, în urma celei de a zecea sesiuni a sale, la Nairobi stabilește norme privind măsurile în materie de concurență la export. În ceea ce privește subvențiile la export, membrii OMC au obligația de a elimina drepturile lor la subvenții la export începând de la data respectivei decizii. Prin urmare, dispozițiile Uniunii privind restituirea la export prevăzute la articolele 196-204 din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 ar trebui să fie eliminate. În ceea ce privește creditele la export, garanțiile pentru credite la export și programele de asigurări, întreprinderile comerciale agricole de stat care efectuează exporturi și ajutorul alimentar internațional, statele membre pot adopta măsuri naționale care respectă dreptul Uniunii. Întrucât Uniunea și statele membre ale acesteia sunt membre ale OMC, astfel de măsuri naționale ar trebui, de asemenea, să respecte normele prevăzute în Decizia ministerială a OMC din 19 decembrie 2015, din punctul de vedere al dreptului Uniunii și al dreptului internațional.
- (60) Piața internă se bazează pe aplicarea consecventă a normelor în materie de concurență în toate statele membre. Acest lucru necesită continuarea cooperării strânse dintre autoritățile naționale de concurență și Comisie în cadrul rețelei europene a autorităților de concurență, prin intermediul căreia pot fi discutate chestiuni legate de interpretarea și aplicarea normelor în materie de concurență și pot fi coordonate măsurile de aplicare a normelor în materie de concurență, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului ⁽¹⁹⁾.
- (61) Pentru a asigura utilizarea eficace a articolului 210 din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 de către organizațiile interprofesionale, precum și în scopul simplificării și al reducerii sarcinii administrative, acordurile, deciziile și practicile concertate ale organizațiilor interprofesionale nu ar trebui să necesite nicio decizie prealabilă a Comisiei potrivit căreia acestea nu sunt supuse aplicării articolului 101 alineatul (1) din TFUE, cu condiția ca respectivele

⁽¹⁹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat (JO L 1, 4.1.2003, p. 1).

acorduri, decizii și practici să îndeplinească cerințele prevăzute la articolul 210 din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013. Cu toate acestea, la cererea solicitantului, Comisia ar trebui să emită un aviz cu privire la compatibilitatea cu articolul 210 din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 a unor astfel de acorduri, decizii și practici concertate. În pofida unui aviz al Comisiei emis în sensul conformității unor astfel de acorduri, decizii și practici concertate cu articolul respectiv, Comisia ar trebui să aibă în continuare posibilitatea de a declara în orice moment ulterior emiterii unui astfel de aviz că articolul 101 alineatul (1) din TFUE se va aplica pe viitor acordurilor, deciziilor sau practicilor concertate în cauză, dacă acesta constată că nu mai sunt îndeplinite condițiile relevante pentru aplicarea articolului 210 din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013.

- (62) Anumite inițiative verticale și orizontale privind produsele agricole și alimentare care vizează aplicarea unor cerințe care sunt mai stricte decât cerințele obligatorii pot avea efecte pozitive asupra obiectivelor de durabilitate. Instituirea unor astfel de acorduri, decizii și practici concertate între producători și operatori la diferite niveluri ale producției, prelucrării și comercializării ar putea, de asemenea, să consolideze poziția producătorilor în cadrul lanțului de aprovizionare și să crească puterea de negociere a acestora. Prin urmare, în circumstanțe specifice, astfel de inițiative nu ar trebui să facă obiectul aplicării articolului 101 alineatul (1) din TFUE. Pentru a asigura utilizarea eficace a acestei noi derogări și în interesul reducerii sarcinilor administrative, astfel de inițiative nu ar trebui să necesite o decizie prealabilă a Comisiei potrivit căreia acestea nu fac obiectul aplicării articolului 101 alineatul (1) din TFUE. Întrucât aceasta este o nouă derogare, este oportun să se prevadă elaborarea de către Comisie a unor orientări pentru operatori cu privire la aplicarea derogării, în termen de doi ani de la data intrării în vigoare a prezentului regulament. După acest termen, producătorii ar trebui să aibă, de asemenea, posibilitatea de a solicita Comisiei un aviz cu privire la aplicarea derogării asupra acordurilor, deciziilor și practicilor lor concertate. În cazuri justificate, Comisia ar trebui să poată revizui ulterior conținutul avizului său. Autoritățile naționale de concurență ar trebui să poată decide faptul că un acord, o decizie sau o practică concentrată urmează să fie modificată, întreruptă sau să nu aibă loc sub nicio formă, în cazul în care consideră că acest lucru este necesar pentru protejarea concurenței, caz în care ar trebui să informeze Comisia cu privire la acțiunile lor.
- (63) Articolul 214a din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 îi permite Finlandei să acorde, în anumite condiții, ajutoare naționale în sudul Finlandei până în 2022 sub rezerva autorizării de către Comisie. Acordarea respectivelor ajutoare naționale ar trebui să fie în continuare permisă pentru perioada 2023-2027. Pentru a se asigura că acest ajutor poate fi în continuare acordat pe parcursul perioadei de tranziție 2021-2022, noul regim în acest sens ar trebui să se aplice doar începând cu 1 ianuarie 2023.
- (64) Restricțiile privind libera circulație a produselor din sectorul fructelor și legumelor care rezultă din aplicarea măsurilor destinate combaterii răspândirii organismelor dăunătoare plantelor pot crea dificultăți pe piața unuia sau mai multor state membre. Având în vedere, în special, creșterea incidenței organismelor dăunătoare plantelor, este necesar, prin urmare, să se permită măsuri excepționale de sprijin pentru a se ține seama de restricțiile impuse comerțului ca urmare a organismelor dăunătoare plantelor și să se extindă lista de produse pentru care pot fi adoptate măsuri excepționale de sprijin pentru sectorul fructelor și legumelor.
- (65) Existența observatoarelor piețelor și a grupurilor de lucru la nivelul Uniunii pentru piețele agricole s-a dovedit a fi benefică pentru efectuarea unor alegeri în cunoștință de cauză de către operatorii economici și autoritățile publice, precum și pentru facilitarea monitorizării evoluțiilor pieței. În acest scop și pentru a spori transparența piețelor agricole și alimentare la nivelul Uniunii, precum și pentru a contribui la stabilitatea piețelor agricole, respectivele instrumente ar trebui consolidate. Prin urmare, este oportun să se stabilească un cadru juridic formal unic pentru înființarea și operarea observatoarelor piețelor la nivelul Uniunii în oricare sector agricol și să se stabilească obligațiile de notificare și raportare relevante pentru respectivele observatoare.
- (66) Pe baza datelor statistice și a informațiilor colectate pentru monitorizarea piețelor agricole, observatoarele piețelor la nivelul Uniunii ar trebui să identifice amenințările de perturbare a pieței în rapoartele lor. Comisia ar trebui să prezinte periodic Parlamentului European și Consiliului informații cu privire situația pieței pentru produsele agricole, amenințările de perturbare a pieței și măsurile posibile care trebuie luate, prin participări regulate la reuniunile Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală și ale Comitetului special pentru agricultură.

- (67) Din motive de claritate, rolul Comisiei în ceea ce privește obligațiile sale existente de a coopera și de a face schimb de informații cu autoritățile competente desemnate în conformitate cu articolul 22 din Regulamentul (UE) nr. 596/2014 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁰⁾ și cu Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe (ESMA) ar trebui să fie prevăzut în mod explicit la articolul 223 din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013.
- (68) Obligațiile de raportare caduce ale Comisiei în ceea ce privește piața laptelui și a produselor lactate și extinderea domeniului de aplicare al programului pentru școli ar trebui să fie eliminate. Obligațiile de raportare privind sectorul apicol ar trebui să fie integrate în Regulamentul (UE) 2021/2115. Ar trebui stabilite noi obligații și termene de raportare privind aplicarea normelor în materie de concurență în sectorul agricol, privind înființarea de observatoare ale piețelor la nivelul Uniunii și privind utilizarea de măsuri excepționale. Comisia ar trebui, de asemenea, să prezinte rapoarte privind situația denumirilor comerciale și clasificarea carcaselor în sectorul cărnii de oaie și de capră.
- (69) Dispozițiile referitoare la rezerva pentru situațiile de criză din sectorul agricol prevăzute în partea V capitolul III din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 ar trebui eliminate, întrucât dispoziții actualizate referitoare la rezerva pentru agricultură sunt stabilite în Regulamentul (UE) 2021/2116.
- (70) Având în vedere derogarea existentă de la denumirile comerciale de utilizat pentru carnea de vițel cu denumire de origine protejată sau indicație geografică protejată înregistrată înainte de 29 iunie 2007, din motive de consecvență și pentru a oferi consumatorilor informații clare, statele membre ar trebui să li se dea posibilitatea de a permite grupurilor responsabile de denumiri de origine protejate sau de indicații geografice protejate înregistrate înainte de data respectivă să deroge de la clasificarea obligatorie a carcaselor de vițel.
- (71) Ar trebui stabilite norme privind evaluarea conflictelor dintre o denumire pentru care s-a solicitat înregistrarea ca denumire de origine sau indicație geografică în temeiul Regulamentului (UE) nr. 1151/2012 și denumirea unui soi de plante sau a unei rase de animale produse în Uniune, pentru a se ajunge la un echilibru mai just între interesele în cauză.
- (72) În scopul creșterii gradului de conștientizare în rândul consumatorilor cu privire la denumirile de origine protejate, indicațiile geografice protejate și specialitățile tradiționale garantate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1151/2012, utilizarea obligatorie a simbolurilor Uniunii aferente ar trebui extinsă la materialele publicitare.
- (73) Ar trebui să se prevadă derogări specifice prin care să se permită utilizarea altor denumiri alături de denumirea înregistrată a unei specialități tradiționale garantate. Comisia ar trebui să stabilească perioade de tranziție pentru utilizarea denumirilor care conțin denumiri de specialități tradiționale garantate, în conformitate cu condițiile pentru astfel de perioade de tranziție deja existente pentru denumirile de origine protejate și pentru indicațiile geografice protejate.
- (74) Procedurile legate de înregistrarea denumirilor de origine protejate, a indicațiilor geografice protejate și a specialităților tradiționale garantate prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 1151/2012 ar trebui să fie raționalizate și simplificate pentru a garanta faptul că noile denumiri pot fi înregistrate în perioade de timp mai scurte. Procedura de opoziție ar trebui să fie simplificată. Declarația de opoziție motivată ar trebui să prevadă toate motivele opoziției și detaliile respectivelor motive. Acest lucru nu ar trebui să împiedice autoritatea sau persoana care a formulat opoziția să adauge și să prezinte detalii suplimentare în cursul consultărilor menționate la articolul 51 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1151/2012.
- (75) Procedura de aprobare a modificărilor aduse caietului de sarcini al produsului prevăzută în Regulamentul (UE) nr. 1151/2012 ar trebui să fie simplificată prin introducerea unei distincții între modificările la nivelul Uniunii și modificările standard. În conformitate cu principiul subsidiarității, statele membre ar trebui să fie responsabile pentru aprobarea modificărilor standard, iar Comisia ar trebui să își păstreze responsabilitatea pentru aprobarea modificărilor la nivelul Uniunii la caietul de sarcini al produsului. Ar trebui stabilite prevederi pentru a asigura suficient timp pentru facilitarea unei tranziții line de la normele prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 1151/2012 privind modificarea caietului de sarcini al produsului la noile norme prevăzute în prezentul regulament.

⁽²⁰⁾ Regulamentul (UE) nr. 596/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 aprilie 2014 privind abuzul de piață (regulamentul privind abuzul de piață) și de abrogare a Directivei 2003/6/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivelor 2003/124/CE, 2003/125/CE și 2004/72/CE ale Comisiei (JO L 173, 12.6.2014, p. 1).

- (76) Având în vedere cererea tot mai mare din partea consumatorilor din Uniune de ceară de albine, utilizarea în creștere a acesteia în sectorul alimentar și legătura sa strânsă cu produsele agricole și cu economia rurală, lista produselor agricole și alimentare prevăzută în anexa I la Regulamentul (UE) nr. 1151/2012 ar trebui extinsă pentru a include respectivul produs.
- (77) Având în vedere numărul limitat de înregistrări de indicații geografice ale produselor vitivinicole aromatizate în temeiul Regulamentului (UE) nr. 251/2014 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²¹⁾, cadrul juridic pentru protecția indicațiilor geografice pentru produsele respective ar trebui să fie simplificat. Produsele vitivinicole aromatizate și alte băuturi alcoolice, cu excepția băuturilor spirtoase și a produselor viticole enumerate în partea II a anexei VII la Regulamentul (UE) nr. 1308/2013, ar trebui să aibă același regim juridic și aceleași proceduri ca și alte produse agricole și alimentare. Domeniul de aplicare al Regulamentului (UE) nr. 1151/2012 ar trebui să fie extins pentru a include aceste produse. Regulamentul (UE) nr. 251/2014 ar trebui să fie modificat pentru a ține seama de această schimbare în ceea ce privește titlul, domeniul de aplicare și definițiile și în ceea ce privește dispozițiile referitoare la etichetarea produselor vitivinicole aromatizate. Ar trebui să se asigure o tranziție lină pentru denumirile protejate în temeiul Regulamentului (UE) nr. 251/2014.
- (78) Pentru a facilita comerțul cu țările terțe, ar trebui să se prevadă că statele membre pot permite includerea pe ambalaj sau pe eticheta aplicată pe acesta produselor vitivinicole aromatizate fabricate pentru export a denumirilor de vânzare solicitate de țările terțe, inclusiv în alte limbi decât limbile oficiale ale Uniunii, cu condiția ca pe ambalaj sau pe eticheta aplicată pe acesta să apară și denumirile de vânzare corespunzătoare prevăzute în anexa II.
- (79) Competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui delegată Comisiei pentru a completa denumirile de vânzare și denumirile produselor vitivinicole aromatizate prevăzute în anexa II la Regulamentul (UE) nr. 251/2014, în vederea adaptării acestora pentru a ține seama de progresele tehnice, de evoluțiile științifice și ale pieței și de sănătatea consumatorilor sau nevoile acestora de informare.
- (80) Pentru a oferi consumatorilor un nivel de informare mai ridicat, la Regulamentul (UE) nr. 251/2014 ar trebui adăugate etichetarea obligatorie a produselor vitivinicole aromatizate cu o declarație nutrițională și o listă a ingredientelor. Cu toate acestea, producătorii ar trebui să aibă opțiunea de a limita conținutul declarației nutriționale pe ambalaj sau pe eticheta aplicată pe acesta doar la valoarea energetică și de a pune la dispoziție declarația nutrițională integrală și lista ingredientelor prin mijloace electronice, cu condiția ca aceștia să evite orice colectare sau monitorizare a datelor utilizatorilor și să nu furnizeze informații în scopuri de comercializare. Cu toate acestea, opțiunea de a nu prezenta o declarație nutrițională integrală pe ambalaj sau pe eticheta aplicată pe acesta nu ar trebui să afecteze cerința existentă ca eticheta să conțină lista substanțelor care provoacă alergii sau intoleranțe. Competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui delegată Comisiei în vederea completării Regulamentului (UE) nr. 251/2014 prin stabilirea de norme detaliate privind indicarea și denumirea ingredientelor pentru produsele vitivinicole aromatizate. După data aplicării noilor cerințe de etichetare ar trebui permisă comercializarea în continuare a stocurilor existente de produse vitivinicole aromatizate, până la epuizarea acestora. Ar trebui să li se permită operatorilor un timp suficient pentru a se adapta la noile cerințe de etichetare înainte ca acestea să devină aplicabile.
- (81) Este oportun să se permită adăugarea unei cantități limitate de băuturi spirtoase la prepararea vinurilor aromatizate din oricare dintre categoriile prevăzute la litera A din anexa II la Regulamentul (UE) nr. 251/2014. Întrucât progresul tehnic permite în prezent producerea de vermut fără adaos de alcool, nu ar trebui să mai existe cerința de a adăuga alcool în cazul vermutului. Având în vedere cererea consumatorilor, este oportun să se permită combinarea vinului roșu cu cel alb pentru a produce Glühwein. Pentru a se ține seama de o băutură aromatizată pe bază de vin existentă pe piața poloneză, este oportun să se creeze categoria „wino ziolowe” nouă, stabilindu-se în dreptul Uniunii cerințele tradiționale pentru producerea acesteia.

⁽²¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 251/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 februarie 2014 privind definirea, descrierea, prezentarea, etichetarea și protejarea indicațiilor geografice ale produselor vitivinicole aromatizate și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 1601/91 al Consiliului (JO L 84, 20.3.2014, p. 14).

- (82) Având în vedere dimensiunea redusă, depărtarea și situația specifică în ceea ce privește securitatea alimentară, piețele locale din Réunion sunt deosebit de vulnerabile la fluctuațiile prețurilor. Organizațiile interprofesionale reunesc producători și alți operatori din diferite etape ale lanțului de aprovizionare cu alimente și pot juca un rol în sprijinirea conservării și diversificării producției locale. În contextul specific al securității alimentare din Réunion, este oportun să se prevadă, prin derogare de la articolul 165 din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013, că, în cazul în care normele unei organizații interprofesionale recunoscute sunt extinse către operatori care nu sunt membri ai organizației interprofesionale, Franța poate decide, după consultarea părților interesate relevante, ca operatorii care nu sunt membri ai organizației interprofesionale să aibă obligația de a plăti contribuții financiare pentru activitățile vizate de normele extinse care sunt în interesul economic general al operatorilor economici ale căror activități se desfășoară exclusiv în Réunion, în legătură cu produse destinate pieței locale.
- (83) Prin urmare, Regulamentele (UE) nr. 1308/2013, (UE) nr. 1151/2012, (UE) nr. 251/2014 și (UE) nr. 228/2013 ar trebui să fie modificate în consecință.
- (84) Ar trebui instituite dispoziții tranzitorii pentru cererile de protecție și de înregistrare a denumirilor de origine protejate, a indicațiilor geografice protejate și a specialităților tradiționale garantate care au fost depuse înainte de data intrării în vigoare a prezentului regulament, pentru cheltuielile suportate înainte de 1 ianuarie 2023 în temeiul schemelor de ajutor pentru ulei de măsline și măsline de masă, fructe și legume, vin, apicultură și hamei, pentru programele operaționale ale organizațiilor de producători recunoscute și ale asociațiilor de organizații de producători recunoscute din sectorul fructelor și legumelor și programele de sprijin în sectorul vitivinicol stabilite la articolele 29-60 din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013.
- (85) Pentru a asigura o tranziție fără dificultăți către noul cadru juridic prevăzut în Regulamentul (UE) 2021/2115, modificările aduse Regulamentului (UE) nr. 1308/2013 legate de respectivul cadru juridic nou ar trebui să se aplice de la 1 ianuarie 2023.
- (86) Pentru a asigura o bună punere în aplicare a măsurilor avute în vedere și luând în considerare caracterul urgent, prezentul regulament ar trebui să intre în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Modificarea Regulamentului (UE) nr. 1308/2013

Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 se modifică după cum urmează:

1. Articolul 2 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 2

Dispoziții generale din cadrul politicii agricole comune (PAC)

Regulamentul (UE) 2021/2116 al Parlamentului European și al Consiliului (*) și dispozițiile adoptate în temeiul acestuia se aplică în ceea ce privește măsurile prevăzute în prezentul regulament.

(*) Regulamentul (UE) 2021/2116 al Parlamentului European și al Consiliului din 2 decembrie 2021 privind finanțarea, gestionarea și monitorizarea politicii agricole comune și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 1306/2013 (JO L 435, 6.12.2021, p. 187).”

2. Articolul 3 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (2) se elimină;

(b) alineatele (3) și (4) se înlocuiesc cu următorul text:

„(3) Definițiile prevăzute în Regulamentul (UE) 2021/2116 și în Regulamentul (UE) 2021/2115 al Parlamentului European și al Consiliului (*) se aplică în sensul prezentului regulament, cu excepția cazurilor în care se prevede altfel în prezentul regulament.

(4) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 227, prin care să modifice definițiile referitoare la sectoarele stabilite în anexa II în măsura în care este necesar pentru actualizarea definițiilor din perspectiva evoluțiilor pieței și fără a adăuga noi definiții.

(*) Regulamentul (UE) 2021/2116 al Parlamentului European și al Consiliului din 2 decembrie 2021 de stabilire a normelor privind sprijinul pentru planurile strategice care urmează a fi elaborate de statele membre în cadrul politicii agricole comune (planurile strategice PAC) și finanțate de Fondul european de garantare agricolă (FEGA) și de Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 1305/2013 și a Regulamentului (UE) nr. 1307/2013 ale Parlamentului European și ale Consiliului (JO L 435, 6 decembrie 2021, p. 1)."

3. Articolul 5 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 5

Rate de conversie pentru orez

Comisia poate adopta acte de punere în aplicare prin care se stabilesc ratele de conversie pentru orez în diferite etape de procesare.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 229 alineatul (2).”

4. Articolul 6 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 6

Anii de comercializare

Se stabilesc următorii ani de comercializare:

- (a) de la data de 1 ianuarie la data de 31 decembrie ale unui an dat, pentru sectorul fructelor și legumelor, sectorul fructelor și legumelor procesate și sectorul bananelor;
- (b) de la data de 1 aprilie la data de 31 martie a anului următor, pentru sectorul furajelor uscate și sectorul viermilor de mătase;
- (c) de la data de 1 iulie la data de 30 iunie a anului următor pentru:
 - (i) sectorul cerealelor;
 - (ii) sectorul semințelor;
 - (iii) sectorul inului și al cânepii;
 - (iv) sectorul laptelui și al produselor lactate;
- (d) de la data de 1 august la data de 31 iulie a anului următor, pentru sectorul vitivinicol;
- (e) de la data de 1 septembrie la data de 31 august a anului următor, pentru sectorul orezului și cu privire la măslinile de masă;
- (f) de la data de 1 octombrie la data de 30 septembrie a anului următor, pentru sectorul zahărului și cu privire la uleiul de măsline.”

5. Articolul 12 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 12

Perioadele de intervenție publică

Intervenția publică este disponibilă pentru:

- (a) grâu comun, de la 1 octombrie la 31 mai;
- (b) grâu dur, orz și porumb, pe durata întregului an;
- (c) orez nedecorticat, pe durata întregului an;

- (d) carne de vită și mânzat, pe durata întregului an;
- (e) unt și lapte praf degresat, de la 1 februarie la 30 septembrie.”
6. Articolul 16 se modifică după cum urmează:
- (a) se introduce următorul alineat:
- „(2a) Statele membre notifică Comisiei toate informațiile necesare pentru a permite monitorizarea respectării principiilor prevăzute la alineatul (1).”;
- (b) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:
- „(3) În fiecare an, Comisia publică detalii privind condițiile în care produsele achiziționate conform intervenției publice au fost cumpărate sau vândute în anul anterior. Respectivetele detalii includ volumele relevante și prețurile de achiziție și de vânzare.”
7. La articolul 17 primul paragraf, litera (b) se înlocuiește cu următorul text:
- „(b) ulei de măsline și măsline de masă;”.
8. Partea II titlul I capitolul II se modifică după cum urmează:
- (a) titlul se înlocuiește cu următorul:

„CAPITOLUL II

Ajutor pentru aprovizionarea instituțiilor de învățământ cu fructe și legume și cu lapte și produse lactate”;

- (b) subtitlul „Secțiunea 1” și titlul său se elimină;
- (c) la articolul 23, alineatul (11) se înlocuiește cu următorul text:
- „(11) Statele membre aleg produsele care urmează să facă obiectul distribuirii sau urmează să fie incluse în măsurile educative însoțitoare pe baza unor criterii obiective, care includ unul sau mai multe dintre următoarele: considerente de sănătate și de mediu, caracterul sezonier, soiul și disponibilitatea produselor locale sau regionale, acordând prioritate, pe cât posibil, produselor originare din Uniune. Statele membre pot încuraja în special achizițiile locale sau regionale, produsele ecologice, lanțurile de aprovizionare scurte sau beneficiile pentru mediu, inclusiv ambalajele durabile, și, dacă este cazul, produsele recunoscute în temeiul sistemelor de calitate instituite prin Regulamentul (UE) nr. 1151/2012.
- În cadrul strategiilor lor, statele membre pot lua în considerare acordarea de prioritate considerațiilor privind durabilitatea și comerțul echitabil.”;
- (d) articolul 23a se modifică după cum urmează:
- (i) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:
- „(1) Fără a aduce atingere alineatului (4) din prezentul articol, ajutorul din cadrul programului pentru școli alocat pentru distribuirea de produse, pentru măsurile educative însoțitoare și pentru costurile aferente menționate la articolul 23 alineatul (1) nu depășește 220 804 135 EUR pe an școlar. În cadrul respectivei limite globale, ajutorul nu depășește:
- (a) pentru fructele și legumele destinate școlilor: 130 608 466 EUR pe an școlar;
- (b) pentru laptele destinat școlilor: 90 195 669 EUR pe an școlar.”;
- (ii) la alineatul (2) al treilea paragraf, ultima teză se elimină;
- (iii) la alineatul (4), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:
- „(4) Fără a depăși limita globală de 220 804 135 EUR prevăzută la alineatul (1), orice stat membru poate transfera, o dată pe an școlar, până la 20 % din una sau din cealaltă repartizare orientativă a sa.”;
- (e) secțiunile 2-6, care cuprind articolele 29-60, se elimină.

9. Articolul 61 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 61

Durata

Sistemul de autorizații pentru plantări de viță-de-vie instituit în prezentul capitol se aplică în perioada 1 ianuarie 2016-31 decembrie 2045, Comisia urmând să efectueze două evaluări intermediare, în 2028 și în 2040, în scopul de a evalua funcționalitatea sistemului și, după caz, de a prezenta propuneri.”

10. Articolul 62 se modifică după cum urmează:

- (a) alineatul (3) se modifică după cum urmează:

- (i) după primul paragraf se introduce următorul paragraf:

„Prin derogare de la primul paragraf, statele membre pot decide că, atunci când replantarea are loc pe aceeași parcelă sau pe aceleași parcele pe care s-a efectuat defrișarea, autorizațiile menționate la articolul 66 alineatul (1) sunt valabile timp de șase ani de la data la care au fost acordate. Aceste autorizații identifică în mod clar parcela sau parcelele pe care urmează să aibă loc defrișarea și replantarea.”;

- (ii) al doilea și al treilea paragraf se înlocuiesc cu următorul text:

„Prin derogare de la primul paragraf, valabilitatea autorizațiilor acordate în conformitate cu articolul 64 și cu articolul 66 alineatul (1), care expiră în anii 2020 și 2021, se prelungește până la data de 31 decembrie 2022.

Prin derogare de la primul paragraf de la prezentul alineat, producătorilor care dețin autorizații în conformitate cu articolul 64 și cu articolul 66 alineatul (1) din prezentul regulament, care expiră în anii 2020 și 2021, nu li se aplică sancțiunea administrativă menționată la articolul 89 alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013, cu condiția ca aceștia să informeze autoritățile competente până la 28 februarie 2022 că nu intenționează să utilizeze autorizațiile și nu doresc să beneficieze de prelungirea valabilității lor, astfel cum se menționează la al treilea paragraf de la prezentul alineat. În cazul în care producătorii care dețin autorizații a căror validitate a fost prelungită până la 31 decembrie 2021, au declarat autorităților competente până la 28 februarie 2021 că nu intenționează să își utilizeze respectivele autorizații, aceștia au posibilitatea de a își retrage declarațiile printr-o comunicare scrisă către autoritatea competentă până la 28 februarie 2022 și de a își utiliza autorizațiile în perioada de valabilitate prelungită prevăzută la al treilea paragraf.”;

- (b) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Prezentul capitol nu se aplică în cazul plantării sau replantării suprafețelor destinate unor scopuri experimentale, creării de colecții de soiuri de viță-de-vie având ca scop conservarea resurselor genetice sau plantărilor de viță-mamă pentru altoi, în cazul suprafețelor ale căror produse vitivinicole sunt destinate în exclusivitate consumului de către gospodăria viticultorului sau în cazul suprafețelor care urmează să fie nou plantate ca urmare a unor măsuri de expropriere în interesul public adoptate în temeiul dreptului intern.”

11. Articolul 63 se modifică după cum urmează:

- (a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Statele membre pun la dispoziție în fiecare an autorizații pentru plantări noi care corespund fie:

- (a) unui procent de 1 % din suprafața totală cultivată în mod real cu viță-de-vie pe teritoriul lor, măsurată la data de 31 iulie a anului precedent; fie

- (b) unui procent de 1 % dintr-o suprafață care cuprinde suprafața cultivată în mod real cu viță-de-vie pe teritoriul lor, măsurată la data de 31 iulie 2015, și suprafața care face obiectul drepturilor de plantare acordate unor producători de pe teritoriul lor în conformitate cu articolul 85h, articolul 85i sau articolul 85k din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 care erau disponibile pentru conversia în autorizații la 1 ianuarie 2016, astfel cum se menționează la articolul 68 din prezentul regulament.”;

(b) la alineatul (2) se adaugă următorul paragraf:

„Statele membre care limitează utilizarea autorizațiilor la nivel regional pentru suprafețe specifice eligibile pentru producția de vinuri cu o denumire de origine protejată sau pentru suprafețe eligibile pentru producția de vinuri cu o indicație geografică protejată în conformitate cu primul paragraf litera (b) pot solicita ca autorizațiile în cauză să fie folosite în regiunile respective.”;

(c) alineatul (3) se modifică după cum urmează:

(i) litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) necesitatea evitării unui risc bine demonstrat de devalorizare a unei anumite denumiri de origine protejate sau a unei anumite indicații geografice protejate;”;

(ii) se adaugă următoarea literă:

„(c) dorința de a contribui la dezvoltarea produselor vizate, menținând totodată calitatea respectivelor produse.”;

(d) se introduce următorul alineat:

„(3a) Statele membre pot lua orice măsuri de reglementare necesare pentru a împiedica eludarea de către operatori a măsurilor restrictive adoptate în temeiul alineatelor (2) și (3).”

12. Articolul 64 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1) al doilea paragraf, partea introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„În scopul prezentului articol, statele membre pot aplica unul sau mai multe dintre următoarele criterii de eligibilitate obiective și nediscriminatorii la nivel național sau regional.”;

(b) alineatul (2) se modifică după cum urmează:

(i) partea introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Dacă suprafața totală vizată de cererile eligibile menționate la alineatul (1) depășește într-un anumit an suprafața pusă la dispoziție de statul membru, autorizațiile sunt acordate pe baza împărțirii proporționale a hectarelor între toți solicitanții, în funcție de suprafața pentru care au solicitat autorizația. Prin acordarea de autorizații se poate stabili suprafața minimă și/sau maximă per solicitant și, de asemenea, ea poate fi efectuată parțial sau integral în conformitate cu unul sau mai multe dintre următoarele criterii de prioritate obiective și nediscriminatorii care se pot aplica la nivel național sau regional.”;

(ii) litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) suprafețe unde plantațiile viticole contribuie la conservarea mediului sau la conservarea resurselor genetice ale viței-de-vie.”;

(iii) litera (f) se înlocuiește cu următorul text:

„(f) suprafețe care urmează să fie nou plantate și care contribuie la creșterea producției exploatațiilor din sectorul viticol care indică o creștere a eficienței din punctul de vedere al costurilor sau a competitivității sau a prezenței pe piațe.”;

(iv) litera (h) se înlocuiește cu următorul text:

„(h) suprafețe care urmează să fie nou plantate în contextul creșterii dimensiunii exploatațiilor de viță-de-vie mici și mijlocii.”;

(c) se introduce următorul alineat:

„(2b) Statele membre pot lua orice măsuri de reglementare necesare pentru a împiedica eludarea de către operatori a criteriilor restrictive pe care le aplică în temeiul alineatelor (1), (2) și (2a).”

13. La articolul 65, primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Atunci când aplică articolul 63 alineatul (2), un stat membru ia în considerare recomandările organizațiilor profesionale recunoscute care funcționează în sectorul vitivinicol menționate la articolele 152, 156 și 157, ale unor grupuri de producători interesați menționate la articolul 95 sau ale altor tipuri de organizații profesionale recunoscute în temeiul legislației statului membru respectiv, cu condiția ca aceste recomandări să fie precedate de un acord convenit între părțile reprezentative relevante din aria geografică de referință.”

14. Articolul 68 se modifică după cum urmează:

(a) se introduce următorul alineat:

„(2a) Începând cu 1 ianuarie 2023, o suprafață echivalentă cu suprafața care face obiectul drepturilor de plantare care erau eligibile pentru conversia în autorizații de plantare la 31 decembrie 2022, dar care nu au fost încă convertite în autorizații în conformitate cu alineatul (1), rămâne la dispoziția statelor membre în cauză, care pot acorda autorizații în conformitate cu articolul 64, cel târziu până la 31 decembrie 2025.”;

(b) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Suprafețele vizate de autorizațiile acordate în conformitate cu alineatele (1) și (2a) de la prezentul articol nu sunt luate în calcul în sensul articolului 63.”

15. La articolul 81 se adaugă următorul alineat:

„(6) Suprafețele plantate în alte scopuri decât producerea vinului cu soiuri de viță-de-vie care, în ceea ce privește alte statele membre decât cele menționate la alineatul (3), nu sunt clasificate sau care, în ceea ce privește statele membre menționate la alineatul (3), nu respectă alineatul (2) al doilea paragraf, nu fac obiectul unei obligații de defrișare.

Plantarea și replantarea soiurilor de viță-de-vie menționate la primul paragraf în alte scopuri decât producerea vinului, nu fac obiectul sistemului de autorizații pentru plantări de viță-de-vie prevăzut în partea II titlul I capitolul III.”

16. Articolul 86 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 86

Rezervarea, modificarea și anularea mențiunilor rezervate facultative

Pentru a lua în considerare așteptările consumatorilor, inclusiv în ceea ce privește metodele de producție și durabilitatea în cadrul lanțului de aprovizionare, progresele științifice și tehnice, situația de pe piață și evoluțiile referitoare la standardele de comercializare și la standardele internaționale, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 227, prin care:

(a) să rețină o mențiune rezervată facultativă suplimentară, stabilind condițiile de utilizare a acesteia;

(b) să modifice condițiile de utilizare a unei mențiuni rezervate facultative; sau

(c) să anuleze o mențiune rezervată facultativă.”

17. Articolul 90 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Cu excepția cazului în care acordurile internaționale încheiate în conformitate cu TFUE conțin dispoziții contrare, dispozițiile privind denumirile de origine, indicațiile geografice și etichetarea vinului, stabilite în secțiunea 2 din prezentul capitol, și definițiile, denumirile și denumirile comerciale menționate la articolul 78 din prezentul regulament se aplică produselor importate în Uniune încadrate la codurile NC 2009 61, 2009 69, 2204 și, după caz, ex 2202 99 19 (alte vinuri dezaalcoolizate cu un titru alcoolic volumic care nu depășește 5 %).”;

(b) la alineatul (3), partea introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Cu excepția cazului în care acordurile internaționale încheiate în conformitate cu TFUE conțin dispoziții contrare, importul produselor menționate la alineatul (1) este condiționat de prezentarea.”.

18. În partea II titlul II capitolul I secțiunea 1 se introduce următoarea subsecțiune:

„Subsecțiunea 4a

Controale și sancțiuni

Articolul 90a

Controale și sancțiuni legate de normele de comercializare

(1) Statele membre iau măsuri pentru a se asigura că produsele menționate la articolul 119 alineatul (1) care nu sunt etichetate în conformitate cu prezentul regulament nu sunt introduse pe piață, sau, în cazul în care au fost deja introduse pe piață, că sunt retrase de pe piață.

(2) Fără a aduce atingere vreunei dispoziții specifice care ar putea fi adoptată de Comisie, importul în Uniune al produselor indicate la articolul 189 alineatul (1) literele (a) și (b) face obiectul unor controale pentru a se stabili dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alineatul (1) din articolul respectiv.

(3) Statele membre efectuează controale bazate pe o analiză a riscurilor pentru a verifica dacă produsele menționate la articolul 1 alineatul (2) respectă normele prevăzute în prezenta secțiune și aplică sancțiuni administrative, după caz.

(4) Fără a aduce atingere actelor privind sectorul vitivinicol care au fost adoptate în temeiul articolului 58 din Regulamentul (UE) 2021/2116, în cazul unei încălcări a normelor Uniunii în sectorul vitivinicol, statele membre aplică sancțiuni administrative proporționale, eficace și disuasive în conformitate cu titlul IV capitolul I din regulamentul respectiv. Statele membre nu aplică astfel de sancțiuni în cazul în care nerespectarea este minoră.

(5) Pentru a proteja fondurile Uniunii, precum și identitatea, proveniența și calitatea vinului produs în Uniune, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 227, care să completeze prezentul regulament în ceea ce privește:

- (a) instituirea sau menținerea unei bănci analitice de date izotopice, care să fie construită pe baza eșantioanelor colectate de statele membre și care să contribuie la detectarea fraudelor;
 - (b) norme care reglementează organismele de control și asistența pe care acestea și-o acordă reciproc;
 - (c) norme care reglementează utilizarea în comun a constatărilor statelor membre.
- (6) Comisia poate adopta acte de punere în aplicare pentru stabilirea tuturor măsurilor necesare pentru:
- (a) procedurile referitoare la băncile de date respective ale statelor membre și la banca analitică de date izotopice menționată la alineatul (5) litera (a);
 - (b) procedurile referitoare la cooperarea și asistența dintre autoritățile și organismele de control;
 - (c) în ceea ce privește obligația menționată la alineatul (3), normele de efectuare a controalelor de conformitate cu standardele de comercializare, normele care reglementează autoritățile responsabile cu efectuarea controalelor, precum și normele privind conținutul și frecvența controalelor și etapa de comercializare care urmează să facă obiectul controalelor respective.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 229 alineatul (2).”

19. La articolul 92 alineatul (1), se adaugă următorul paragraf:

„Cu toate acestea, normele prevăzute în prezenta secțiune nu se aplică produselor menționate în anexa VII partea II punctele 1, 4, 5, 6, 8 și 9 atunci când aceste produse au fost supuse unui tratament de dezalcoolizare totală în conformitate cu anexa VIII partea I secțiunea E.”

20. Articolul 93 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), literele (a) și (b) se înlocuiesc cu următorul text:

„(a) «denumire de origine» înseamnă o denumire, inclusiv o denumire utilizată în mod tradițional, care identifică un produs menționat la articolul 92 alineatul (1):

(i) a cărui calitate sau ale cărui caracteristici se datorează în principal sau exclusiv unui anumit mediu geografic, cu factorii săi naturali și umani inerenți;

(ii) ca fiind originar dintr-un anumit loc, dintr-o anumită regiune sau, în cazuri excepționale, dintr-o anumită țară;

(iii) produs din struguri care provin exclusiv din aria geografică respectivă;

(iv) a cărui producere are loc în aria geografică respectivă; și

(v) care este obținut din soiuri de viță-de-vie aparținând speciei *Vitis vinifera* sau unei încrucișări între *Vitis vinifera* și alte specii din genul *Vitis*.

(b) «indicație geografică» înseamnă o denumire, inclusiv o denumire utilizată în mod tradițional, care identifică un produs menționat la articolul 92 alineatul (1) prin faptul că:

(i) calitatea, reputația sau alte caracteristici specifice pot fi atribuite originii sale geografice;

(ii) provine dintr-un anumit loc, o anumită regiune sau, în cazuri excepționale, o anumită țară;

(iii) strugurii din care se obține produsul provin, în proporție de cel puțin 85 %, exclusiv din aria geografică respectivă;

(iv) este produs în aria geografică respectivă; și

(v) este obținut din soiuri de viță-de-vie aparținând speciei *Vitis vinifera* sau unei încrucișări între *Vitis vinifera* și alte specii din genul *Vitis*.”;

(b) alineatul (2) se elimină;

(c) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Producția, astfel cum este menționată la alineatul (1) litera (a) punctul (iv) și litera (b) punctul (iv), include toate operațiunile realizate, de la recoltarea strugurilor până la încheierea procesului de vinificare, cu excepția recoltării strugurilor care nu provin din zona geografică vizată, astfel cum se menționează la alineatul (1) litera (b) punctul (iii), și cu excepția oricăror procese ulterioare producției.”

21. Articolul 94 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), partea introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„Cererile de protecție a denumirilor ca denumiri de origine sau ca indicații geografice includ:”;

(b) alineatul (2) se modifică după cum urmează:

(i) litera (g) se înlocuiește cu următorul text:

„(g) informațiile care confirmă legătura menționată la articolul 93 alineatul (1) litera (a) punctul (i) sau, dacă este cazul, la articolul 93 alineatul (1) litera (b) punctul (i):

(i) în ceea ce privește denumirea de origine protejată, legătura dintre calitatea sau caracteristicile produsului și mediul geografic menționată la articolul 93 alineatul (1) litera (a) punctul (i); detaliile privind factorii umani din mediul geografic respectiv pot, după caz, să fie limitate la o descriere a gestionării solului, a materialului vegetal și a peisajului, a practicilor de cultivare sau a oricăror alte contribuții umane relevante pentru menținerea factorilor naturali ai mediului geografic menționați la punctul respectiv;

(ii) în ceea ce privește indicația geografică protejată, legătura dintre o calitate specifică, reputația sau o altă caracteristică a produsului și originea geografică menționată la articolul 93 alineatul (1) litera (b) punctul (i);”;

(ii) se adaugă următoarele paragrafe:

„Caietul de sarcini al produsului poate conține o descriere a contribuției denumirii de origine sau a indicației geografice la dezvoltarea durabilă.

În cazul în care vinul sau vinurile pot fi parțial dezalcoolizate, caietul de sarcini al produsului conține, de asemenea, o descriere a vinului sau a vinurilor parțial dezalcoolizate, în conformitate cu al doilea paragraf litera (b), *mutatis mutandis*, și, după caz, a practicilor oenologice specifice utilizate pentru producerea vinului sau vinurilor parțial dezalcoolizate, precum și restricțiile relevante privind producerea acestora.”

22. Articolul 96 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) În cazul în care, examinând cererea, statul membru consideră că sunt îndeplinite condițiile prevăzute în prezenta subsecțiune, acesta urmează o procedură națională care asigură publicarea adecvată a caietului de sarcini al produsului cel puțin pe internet și înaintează cererea respectivă Comisiei.

În momentul înaintării cererii de protecție către Comisie în temeiul primului paragraf din prezentul alineat, statul membru include o declarație în care arată că, în opinia sa, cererea depusă de solicitant îndeplinește condițiile pentru protecție prevăzute în prezenta secțiune și în dispozițiile adoptate în temeiul său și în care certifică faptul că documentul unic menționat la articolul 94 alineatul (1) litera (d) este un rezumat fidel al caietului de sarcini al produsului.

Statele membre informează Comisia cu privire la eventualele obiecții admisibile depuse în cadrul procedurii naționale.”;

(b) se adaugă următorul alineat:

„(6) Statul membru informează Comisia fără întârziere în cazul în care orice proceduri sunt inițiate în fața unei instanțe naționale sau a unui alt organism național privind o cerere de protecție pe care statul membru a transmis-o Comisiei, în conformitate cu alineatul (5), iar cererea a fost invalidată la nivel național printr-o hotărâre judecătorească aplicabilă imediat, dar care nu este definitivă.”

23. La articolul 97, alineatele (2), (3) și (4) se înlocuiesc cu următorul text:

„(2) Comisia examinează cererile de protecție pe care le primește în conformitate cu articolul 96 alineatul (5). Comisia verifică dacă cererile conțin informațiile solicitate și că nu conțin erori vădite, ținând seama de rezultatul procedurii preliminară națională desfășurată de către statul membru în cauză. Respectiva examinare are ca obiect, în special, documentul unic menționat la articolul 94 alineatul (1) litera (d).

Examinarea efectuată de Comisie nu ar trebui să depășească o perioadă de șase luni de la data primirii cererii din partea statului membru. În cazul în care această perioadă este depășită, Comisia le comunică solicitanților motivele întârzierii, în scris.

(3) Comisia este scutită de obligația de a respecta termenul pentru efectuarea examinării menționate la alineatul (2) al doilea paragraf și de a informa solicitantul cu privire la motivele întârzierii în cazul în care primește o comunicare din partea unui stat membru cu privire la o cerere de înregistrare adresată Comisiei în conformitate cu articolul 96 alineatul (5), care:

(a) fie informează Comisia că cererea a fost invalidată la nivel național printr-o hotărâre judecătorească aplicabilă imediat, dar nu definitivă; fie

(b) solicită Comisiei să suspende examinarea menționată la alineatul (2) deoarece au fost inițiate proceduri judiciare la nivel național pentru a contesta valabilitatea cererii și statul membru consideră că respectivele proceduri se bazează pe motive întemeiate.

Scutirea produce efecte până în momentul în care statul membru informează Comisia că cererea inițială a fost restabilită sau că statul membru își retrage solicitarea de suspendare.

(4) În cazul în care, pe baza examinării efectuate în temeiul alineatului (2) din prezentul articol, Comisia consideră că sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolele 93, 100 și 101, aceasta adoptă acte de punere în aplicare cu privire la publicarea în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* a documentului unic menționat la articolul 94 alineatul (1) litera (d) și a trimiterii la publicarea caietului de sarcini al produsului efectuată în cursul procedurii preliminare la nivel național. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă fără a se aplica procedura menționată la articolul 229 alineatul (2) sau (3).

În cazul în care, pe baza examinării efectuate în temeiul alineatului (2) din prezentul articol, Comisia consideră că nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolele 93, 100 și 101, aceasta adoptă acte de punere în aplicare în vederea respingerii cererii.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 229 alineatul (2).”

24. Articolele 98 și 99 se înlocuiesc cu următorul text:

„Articolul 98

Procedura de opoziție

(1) Autoritățile dintr-un stat membru sau dintr-o țară terță sau orice persoană fizică sau juridică care își are reședința sau este stabilită într-o țară terță și care are un interes legitim pot prezenta Comisiei o declarație de opoziție motivată prin care formulează opoziție la protecția propusă, în termen de trei luni de la data publicării documentului unic menționat la articolul 94 alineatul (1) litera (d) în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Orice persoană fizică sau juridică care își are reședința sau este stabilită într-un alt stat membru decât cel care a înaintat cererea de protecție și care are un interes legitim poate depune declarația de opoziție prin intermediul autorităților din statul membru în care își are reședința sau este stabilită, într-un termen care permite depunerea unei declarații de opoziție în temeiul primului paragraf.

(2) În cazul în care consideră că declarația de opoziție este admisibilă, Comisia invită autoritatea ori persoana fizică sau juridică care a depus declarația de opoziție și autoritatea ori persoana fizică sau juridică care a depus cererea de protecție să participe la consultări corespunzătoare pentru o perioadă rezonabilă care nu trebuie să depășească trei luni. Invitația este emisă în termen de cinci luni de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* a cererii de protecție la care se referă declarația de opoziție motivată. Invitația este însoțită de o copie a declarației de opoziție motivate. În orice moment pe parcursul acestor trei luni, Comisia poate prelungi termenul consultărilor cu maximum trei luni la solicitarea autorității ori a persoanei fizice sau juridice care a depus cererea de protecție.

(3) Autoritatea sau persoana care a depus declarația de opoziție și autoritatea sau persoana care a depus cererea de protecție încep consultările menționate la alineatul (2) fără întârzieri nejustificate. Acestea își pun la dispoziție, în mod reciproc, informațiile necesare pentru a evalua dacă cererea de protecție respectă prezentul regulament și dispozițiile adoptate în temeiul acestuia.

(4) Dacă autoritatea sau persoana care a depus declarația de opoziție și autoritatea sau persoana care a depus cererea de protecție ajung la un acord, fie solicitantul stabilit în țara terță, fie autoritățile din statul membru sau din țara terță din care a fost depusă cererea de protecție notifică Comisiei rezultatele consultărilor și toți factorii care au făcut posibilă atingerea la un acord, inclusiv opiniile părților. Dacă informațiile publicate în temeiul articolului 97 alineatul (4) au fost modificate substanțial, Comisia repetă examinarea menționată la articolul 97 alineatul (2) după desfășurarea unei proceduri naționale care asigură publicarea adecvată a respectivelor informații modificate. În cazul în care, în urma acordului, nu există modificări ale caietului de sarcini al produsului sau în cazul în care modificările caietului de sarcini al produsului nu sunt substanțiale, Comisia adoptă o decizie în conformitate cu articolul 99 alineatul (1) prin care acordă protecție denumirii de origine sau indicației geografice, în pofida primirii unei declarații de opoziție admisibile.

(5) Dacă nu se ajunge la un acord, fie solicitantul stabilit în țara terță, fie autoritățile din statul membru sau din țara terță în care a fost depusă cererea de protecție notifică Comisiei rezultatele consultărilor desfășurate și toate informațiile și documentele aferente. Comisia adoptă o decizie în conformitate cu articolul 99 alineatul (2) fie de acordare a protecției, fie de respingere a cererii.

Articolul 99

Decizia de protecție

(1) În cazul în care nu a primit nicio declarație de opoziție admisibilă în conformitate cu articolul 98, Comisia adoptă acte de punere în aplicare de acordare a protecției. Respectivetele acte de punere în aplicare se adoptă fără a se aplica procedura menționată la articolul 229 alineatul (2) sau (3).

(2) În cazul în care a primit o declarație de opoziție admisibilă, Comisia adoptă acte de punere în aplicare fie de acordare a protecției, fie de respingere a cererii. Respectivetele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 229 alineatul (2).

(3) Protecția conferită în temeiul prezentului articol nu aduce atingere obligației producătorilor de a respecta alte norme ale Uniunii, în special cele referitoare la introducerea produselor pe piață și la etichetarea produselor alimentare.”

25. Articolul 102 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 102

Relația cu mărcile

(1) În cazul în care se înregistrează o denumire de origine sau o indicație geografică în temeiul prezentului regulament, înregistrarea unei mărci a cărei utilizare ar contraveni articolului 103 alineatul (2) și care se referă la un produs care aparține uneia dintre categoriile enumerate în anexa VII partea II este refuzată dacă data depunerii la Comisie a cererii de înregistrare a mărcii este ulterioară celei a depunerii la Comisie a cererii de înregistrare în ceea ce privește denumirea de origine sau indicația geografică.

Mărcile înregistrate cu încălcarea primului paragraf se invalidează.

(2) Fără a aduce atingere articolului 101 alineatul (2) din prezentul regulament, o marcă a cărei utilizare contravine articolului 103 alineatul (2) din prezentul regulament și pentru care a fost depusă o cerere, care a fost înregistrată sau, dacă această posibilitate este prevăzută de legislația în cauză, care a fost consacrată prin utilizare, cu bună-credință pe teritoriul Uniunii, anterior datei depunerii la Comisie a cererii de protecție a denumirii de origine sau a indicației geografice, poate fi utilizată în continuare și reînnoită în pofida înregistrării unei denumiri de origine sau a unei indicații geografice, cu condiția să nu existe motivele de anulare sau de revocare a mărcii prevăzute de Directiva (UE) 2015/2436 a Parlamentului European și a Consiliului (*) sau de Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului (**).

În astfel de cazuri, este permisă utilizarea denumirii de origine sau a indicației geografice, precum și utilizarea mărcilor relevante.

(*) Directiva (UE) 2015/2436a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2015 de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la mărci (JO L 336, 23.12.2015, p. 1).

(**) Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2017 privind marca Uniunii Europene (JO L 154, 16.6.2017, p. 1).”

26. Articolul 103 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (2), literele (a) și (b) se înlocuiesc cu următorul text:

„(a) oricărei utilizări comerciale directe sau indirecte a denumirii protejate respective, inclusiv a utilizării în cazul produselor folosite ca ingrediente:

(i) de către produse comparabile care nu sunt conforme cu caietul de sarcini al produsului pentru denumirea protejată; sau

- (ii) în măsura în care această utilizare exploatează, slăbește sau diluează reputația unei denumiri de origine sau a unei indicații geografice;
 - (b) utilizării abuzive, imitării sau evocării, chiar dacă este indicată originea adevărată a produsului sau a serviciului sau dacă denumirea protejată este tradusă, transcrisă sau transliterată ori este însoțită de expresii precum «stil», «tip», «metodă», «manieră», «imitație», «gust», «similar» sau altele asemănătoare, inclusiv atunci când aceste produse sunt utilizate ca ingrediente;”
- (b) se adaugă următorul alineat:
- „(4) Protecția menționată la alineatul (2) se aplică, de asemenea:
- (a) mărfurilor care intră pe teritoriul vamal al Uniunii fără să fie puse în liberă circulație pe teritoriul vamal al Uniunii; și
 - (b) mărfurilor vândute prin vânzare la distanță, de exemplu prin comerțul electronic.

În cazul mărfurilor care intră pe teritoriul vamal al Uniunii fără să fie puse în liberă circulație pe acest teritoriu, grupul de producători sau orice operator care are dreptul de a utiliza denumirea de origine protejată sau indicația geografică protejată este îndreptățit să împiedice toate părțile terțe ca, în cadrul operațiunilor comerciale, să introducă în Uniune mărfuri care nu sunt puse în liberă circulație, în cazul în care aceste mărfuri, inclusiv ambalajele lor, provin din țări terțe și poartă, fără a fi autorizate, denumirea de origine protejată sau indicația geografică protejată.”

27. Articolul 105 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 105

Modificări ale caietului de sarcini al produsului

(1) Un solicitant care satisface condițiile stabilite la articolul 95 poate solicita aprobarea unei modificări a caietului de sarcini al produsului pentru o denumire de origine protejată sau pentru o indicație geografică protejată, în special pentru a lua în considerare evoluțiile cunoștințelor științifice și tehnice sau pentru a modifica delimitarea ariei geografice menționată la articolul 94 alineatul (2) al doilea paragraf litera (d). Cererile descriu și motivează modificările solicitate.

(2) Modificările aduse caietului de sarcini al produsului sunt clasificate în două categorii din punctul de vedere al importanței lor: modificările la nivelul Uniunii, care necesită o procedură de exprimare a obiecțiilor la nivelul Uniunii, și modificările standard, care trebuie să fie abordate la nivelul statului membru sau al țării terțe.

În sensul prezentului regulament, «modificare la nivelul Uniunii» înseamnă o modificare a caietului de sarcini al produsului care:

- (a) include o modificare a denumirii de origine protejate sau a indicației geografice protejate;
- (b) constă într-o modificare, o eliminare sau o adăugare a unei categorii de produse viticole menționate în anexa VII partea II;
- (c) riscă să anuleze legătura menționată la articolul 93 alineatul (1) litera (a) punctul (i) pentru denumirile de origine protejate sau legătura menționată la articolul 93 alineatul (1) litera (b) punctul (i) pentru indicațiile geografice protejate; sau
- (d) presupune restricții suplimentare asupra comercializării produsului.

«Modificare standard» înseamnă orice modificare a caietului de sarcini al produsului care nu este o modificare la nivelul Uniunii.

«Modificare temporară» înseamnă o modificare standard care vizează modificarea temporară a caietului de sarcini al produsului ca urmare a instituirii de măsuri sanitare și fitosanitare obligatorii de către autoritățile publice sau care este consecința unor calamități naturale sau condiții meteorologice nefavorabile recunoscute în mod oficial de către autoritățile competente.

(3) Modificările la nivelul Uniunii se aprobă de Comisie. Procedura de aprobare urmează procedura prevăzută la articolele 94 și 96-99, *mutatis mutandis*.

Cererile de aprobare a modificărilor la nivelul Uniunii depuse de țări terțe sau de producători din țări terțe trebuie să conțină dovada că modificarea solicitată este în conformitate cu legislația privind protecția denumirilor de origine sau a indicațiilor geografice care este în vigoare în țara terță respectivă.

Cererile de aprobare a modificărilor la nivelul Uniunii se referă exclusiv la modificări la nivelul Uniunii. Dacă o cerere de aprobare a unei modificări la nivelul Uniunii se referă, de asemenea, la modificări standard, părțile care se referă la modificările standard sunt considerate a nu fi fost prezentate și procedura pentru modificări la nivelul Uniunii se aplică doar părților care se referă la respectiva modificare la nivelul Uniunii.

Examinarea acestor cereri se axează pe modificările la nivelul Uniunii propuse.

(4) Modificările standard sunt aprobate și făcute publice de statele membre pe teritoriul cărora se află zona geografică a produsului în cauză și sunt comunicate Comisiei.

În ceea ce privește țările terțe, modificările se aprobă în conformitate cu legislația aplicabilă în țara terță în cauză.”

28. Articolul 106 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 106

Anulare

Comisia poate, din proprie inițiativă sau la cererea motivată în mod corespunzător a unui stat membru, a unei țări terțe ori a unei persoane fizice sau juridice având un interes legitim, să adopte acte de punere în aplicare prin care anulează protecția acordată unei denumiri de origine sau unei indicații geografice, în una sau mai multe dintre următoarele situații:

- (a) în cazul în care nu mai este garantată conformitatea cu caietul de sarcini corespunzător al produsului;
- (b) în cazul în care niciun produs care poartă denumirea de origine sau indicația geografică respectivă nu a fost introdus pe piață timp de cel puțin șapte ani consecutivi;
- (c) în cazul în care un solicitant care satisface condițiile stabilite la articolul 95 declară că nu mai dorește să mențină protecția unei denumiri de origine sau a unei indicații geografice.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 229 alineatul (2).”

29. Se introduce următorul articol:

„Articolul 106a

Etichetarea temporară și prezentarea

După transmiterea către Comisie a unei cereri de protecție a unei denumiri de origine sau a unei indicații geografice, producătorii pot indica în etichetarea și prezentarea produsului că a fost depusă o cerere și pot utiliza logourile și indicațiile naționale, în conformitate cu dreptul Uniunii, în special cu Regulamentul (UE) nr. 1169/2011.

Simbolurile Uniunii care indică denumirea de origine protejată sau indicația geografică protejată și indicațiile Uniunii «denumire de origine protejată» sau «indicație geografică protejată» pot să figureze pe etichetă numai după publicarea deciziei de acordare a protecției în privința denumirii de origine sau a indicației geografice respective.

Dacă o cerere este respinsă, eventualele produse viticole etichetate în conformitate cu primul paragraf pot fi comercializate până la epuizarea stocurilor.”

30. Articolul 111 se elimină.

31. În partea II titlul II capitolul I secțiunea 2 se adaugă următoarea subsecțiune:

„Subsecțiunea 4

Controale legate de denumirile de origine, de indicațiile geografice și de mențiunile tradiționale

Articolul 116a

Controale

(1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a împiedica utilizarea ilicită a denumirilor de origine protejate, a indicațiilor geografice protejate și a mențiunilor tradiționale protejate menționate în prezentul regulament.

(2) Statele membre desemnează autoritatea competentă responsabilă cu efectuarea controalelor privind obligațiile stabilite în prezenta secțiune. În acest scop, se aplică articolul 4 alineatele (2) și (4) și articolul 5 alineatele (1), (4) și (5) din Regulamentul (UE) 2017/625 al Parlamentului European și al Consiliului (*).

(3) În cadrul Uniunii, autoritatea competentă menționată la alineatul (2) din prezentul articol sau unul sau mai multe organisme delegate în înțelesul articolului 3 punctul 5 din Regulamentul (UE) 2017/625 care acționează în calitate de organism de certificare a produselor în conformitate cu criteriile prevăzute la titlul II capitolul III din regulamentul respectiv verifică anual conformitatea cu caietul de sarcini al produsului, atât pe parcursul producerii vinului, cât și în timpul sau după condiționarea acestuia.

(4) Comisia adoptă acte de punere în aplicare privind:

- (a) comunicarea pe care statele membre trebuie să o transmită Comisiei;
- (b) normele care reglementează autoritatea responsabilă cu verificarea conformității cu caietul de sarcini al produsului, inclusiv în cazul în care zona geografică se află într-o țară terță;
- (c) acțiunile care trebuie întreprinse de statele membre pentru a preveni utilizarea ilicită a denumirilor de origine protejate, a indicațiilor geografice protejate și a mențiunilor tradiționale protejate;
- (d) controalele și verificările care trebuie efectuate de statele membre, inclusiv testările.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 229 alineatul (2).

(*) Regulamentul (UE) 2017/625 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 martie 2017 privind controalele oficiale și alte activități oficiale efectuate pentru a asigura aplicarea legislației privind alimentele și furajele, a normelor privind sănătatea și bunăstarea animalelor, sănătatea plantelor și produsele de protecție a plantelor, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 999/2001, (CE) nr. 396/2005, (CE) nr. 1069/2009, (CE) nr. 1107/2009, (UE) nr. 1151/2012, (UE) nr. 652/2014, (UE) 2016/429 și (UE) 2016/2031 ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Regulamentelor (CE) nr. 1/2005 și (CE) nr. 1099/2009 ale Consiliului și a Directivelor 98/58/CE, 1999/74/CE, 2007/43/CE, 2008/119/CE și 2008/120/CE ale Consiliului și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 854/2004 și (CE) nr. 882/2004 ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Directivelor 89/608/CEE, 89/662/CEE, 90/425/CEE, 91/496/CEE, 96/23/CE, 96/93/CE și 97/78/CE ale Consiliului și a Deciziei 92/438/CEE a Consiliului (Regulamentul privind controalele oficiale) (JO L 95, 7.4.2017, p. 1).”

32. Articolul 119 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(i) litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) denumirea categoriei de produse viticole în conformitate cu anexa VII partea II. Pentru categoriile de produse viticole definite în anexa VII partea II punctele 1 și 4-9, atunci când aceste produse au fost supuse unui tratament de dezalcoolizare în conformitate cu anexa VIII partea I secțiunea E, denumirea categoriei este însoțită de:

(i) termenul «dezalcoolizat», în cazul în care titrul alcoolic volumic dobândit al produsului este de maximum 0,5 %; sau

(ii) termenul «parțial dezalcoolizat», în cazul în care titrul alcoolic volumic dobândit al produsului este de peste 0,5% și este sub minimul titrului alcoolic volumic dobândit al categoriei înainte de dezalcoolizare.”;

(ii) se adaugă următoarele litere:

„(h) declarația nutrițională, în temeiul articolului 9 alineatul (1) litera (l) din Regulamentul (UE) nr. 1169/2011;

(i) lista ingredientelor, în temeiul articolului 9 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 1169/2011;

(j) în cazul produselor viticole care au fost supuse unui tratament de dezalcoolizare în conformitate cu anexa VIII partea I secțiunea E și cu un titru alcoolic volumic dobândit mai mic de 10 %, data durabilității minimale în temeiul articolului 9 alineatul (1) litera (f) din Regulamentul (UE) nr. 1169/2011.”;

(b) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Prin derogare de la alineatul (1) litera (a), în cazul altor produse viticole decât cele care au fost supuse unui tratament de dezalcoolizare în conformitate cu anexa VIII partea I secțiunea E, trimiterea la categoria de produse viticole poate fi omisă pentru vinurile ale căror etichete conțin o denumire de origine protejată sau o indicație geografică protejată.”;

(c) se adaugă următoarele alineate:

„(4) Prin derogare de la alineatul (1) litera (h), declarația nutrițională de pe ambalaj sau de pe eticheta aplicată pe acesta poate fi limitată la valoarea energetică, care poate fi exprimată prin utilizarea simbolului «E» pentru energie. În aceste cazuri, declarația nutrițională integrală este furnizată prin mijloace electronice identificate pe ambalaj sau pe eticheta aplicată pe acesta. Respectiva declarație nutrițională nu se afișează împreună cu alte informații destinate vânzării sau comercializării și nu se colectează sau monitorizează datele utilizatorului.

(5) Prin derogare de la alineatul (1) litera (i), lista ingredientelor poate fi furnizată prin mijloace electronice identificate pe ambalaj sau pe eticheta aplicată pe acesta. În aceste cazuri, se aplică următoarele cerințe:

(a) nu se colectează sau monitorizează datele utilizatorului;

(b) lista ingredientelor nu este afișată împreună cu alte informații destinate unor scopuri comerciale sau de marketing; și

(c) informațiile menționate la articolul 9 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 1169/2011 figurează direct pe ambalaj sau pe eticheta aplicată pe acesta.

Informațiile menționate la primul paragraf litera (c) de la prezentul alineat cuprind cuvântul «conține» urmat de numele substanței sau al produsului, astfel cum sunt enumerate în anexa II la Regulamentul (UE) nr. 1169/2011.”

33. La articolul 122, alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(a) litera (b) se modifică după cum urmează:

(i) punctul (ii) se elimină;

(ii) se adaugă următorul punct:

„(vi) normele referitoare la indicarea și denumirea ingredientelor pentru aplicarea articolului 119 alineatul (1) litera (i).”

(b) la litera (c) se adaugă următorul punct:

„(iii) termenii care fac referire la o exploatație și condițiile de utilizare a acestora.”;

(c) la litera (d), punctul (i) se înlocuiește cu următorul text:

„(i) condițiile de utilizare a anumitor forme de sticle și a sistemelor de închidere, precum și o listă a anumitor forme specifice de sticle.”.

34. Partea II titlul II capitolul II secțiunea 1 se modifică după cum urmează:

(a) articolul 124 se elimină;

(b) subtitlul „Subsecțiunea 1” și titlul acestuia se elimină;

(c) la articolul 125, alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Acordurile intraprofesionale respectă condițiile de achiziționare prevăzute în anexa X.”;

(d) subsecțiunile 2 și 3, care cuprind articolele 127-144, se elimină.

35. La articolul 145 alineatul (3), prima teză se înlocuiește cu următorul text:

„Statele membre care prevăd măsura de restructurare și reconversie a plantațiilor viticole în cadrul planurilor lor strategice PAC, în conformitate cu articolul 58 alineatul (1) primul paragraf litera (a) din Regulamentul (UE) 2021/2115, transmit Comisiei, pe baza registrului plantațiilor viticole, până la data de 1 martie a fiecărui an, un inventar actualizat al potențialului lor de producție.”

36. Se introduce următorul articol:

„Articolul 147a

Întârzieri în efectuarea plăților pentru vânzarea de vinuri vrac

Prin derogare de la articolul 3 alineatul (1) din Directiva (UE) 2019/633, statele membre pot, la cererea unei organizații interprofesionale recunoscute în temeiul articolului 157 din prezentul regulament care își desfășoară activitatea în sectorul vitivinicol, să prevadă că interdicția menționată la articolul 3 alineatul (1) primul paragraf litera (a) din Directiva (UE) 2019/633 nu se aplică plăților efectuate în temeiul acordurilor de furnizare între producători sau revânzători de vinuri și cumpărătorii lor direcți pentru tranzacțiile de vânzare privind vinuri vrac, cu următoarele condiții:

(a) în contractele standard să fie prevăzute condiții specifice care permit efectuarea de plăți după 60 de zile pentru tranzacțiile de vânzare privind vinuri vrac cărora statul membru le-a conferit, înainte de 30 octombrie 2021, caracter obligatoriu în temeiul articolului 164 din prezentul regulament, iar această extindere a aplicării contractelor standard să fie reînnoită de statul membru cu începere de la data respectivă fără nicio modificare semnificativă a condițiilor de plată care ar fi în dezavantajul furnizorilor de vinuri vrac; și

(b) acordurile de furnizare dintre furnizorii de vinuri vrac și cumpărătorii lor direcți să fie multianuale sau să devină multianuale.”

37. La articolul 148 alineatul (2) litera (c), punctul (i) se înlocuiește cu următorul text:

„(i) prețul datorat pentru livrare, care:

— este fix și este indicat în contract; și/sau

- este calculat prin combinarea mai multor factori stabiliți în contract, care pot include indicatori obiectivi, indici și metode de calcul al prețului final care sunt ușor de accesat și de înțeles și care reflectă schimbările condițiilor de piață, volumul livrat și calitatea sau compoziția laptelui crud livrat; indicatorii respectivi se pot baza pe prețurile, producția și costurile de piață relevante; în acest scop, statele membre pot stabili indicatori, în conformitate cu criteriile obiective, pe baza unor studii privind producția și lanțul de aprovizionare cu alimente; părțile contractante au posibilitatea de a face trimitere la acești indicatori sau la orice alți indicatori pe care îi consideră relevanți,”
38. La articolul 149 alineatul (2) litera (c), punctul (i) se înlocuiește cu următorul text:
- „(i) volumul total de lapte crud care face obiectul negocierilor respective să nu depășească 4 % din producția totală a Uniunii;”.
39. Articolul 150 se elimină.
40. Articolul 151 se modifică după cum urmează:
- (a) primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:
- „Primii cumpărători de lapte crud declară autorității naționale competente cantitatea de lapte crud care le-a fost livrată în cursul fiecărei luni și prețul mediu plătit. Se face distincția între laptele provenit din agricultura ecologică și cel provenit din agricultura neecologică.”;
- (b) al treilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:
- „Statele membre notifică imediat Comisiei cantitățile de lapte crud și prețurile medii menționate la primul paragraf.”
41. Articolul 152 alineatul (1) litera (c) se modifică după cum urmează:
- (a) punctul (vii) se înlocuiește cu următorul text:
- „(vii) gestionarea și valorificarea produselor secundare, a fluxurilor reziduale și a deșeurilor, în special pentru protecția calității apelor, a solului și a peisajului, ocrotirea sau favorizarea biodiversității și promovarea circularității;”;
- (b) punctul (x) se înlocuiește cu următorul text:
- „(x) gestionarea fondurilor mutuale;”.
42. Articolul 153 se modifică după cum urmează:
- (a) la alineatul (2), litera (c) se înlocuiește cu următorul text:
- „(c) norme care să permită producătorilor membri să exercite un control democratic asupra organizației și deciziilor sale, precum și asupra conturilor și a bugetelor sale;”;
- (b) se introduce următorul alineat:
- „(2a) Statutul unei organizații de producători poate prevedea posibilitatea ca membrii producători să fie în contact direct cu cumpărătorii, cu condiția ca un astfel de contact direct să nu pună în pericol funcția de concentrare a ofertei și de introducere pe piață a produselor exercitată de către organizația de producători. Se consideră că a fost asigurată concentrarea ofertei dacă elementele esențiale ale vânzării, cum ar fi prețul, calitatea și volumul, sunt negociate și stabilite de organizația de producători.”;
- (c) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:
- „(3) Alineatele (1), (2) și (2a) nu se aplică organizațiilor de producători din sectorul laptelui și al produselor lactate.”
43. La articolul 154 alineatul (1), litera (b) se înlocuiește cu următorul text:
- „(b) are un număr minim de membri și/sau acoperă un volum minim sau valoarea minimă de producție comercializabilă, care urmează să fie stabilite de statul membru în cauză, în domeniul în care activează; astfel de dispoziții nu împiedică recunoașterea organizațiilor de producători care se ocupă de producția la scară mică;”.
44. Articolul 157 se modifică după cum urmează:
- (a) la alineatul (1), partea introductivă se înlocuiește cu următorul text:
- „(1) Statele membre pot recunoaște, la cerere, organizații interprofesionale la nivel național și regional și la nivelul zonelor economice menționate la articolul 164 alineatul (2), dintr-un sector specific menționat la articolul 1 alineatul (2) care:”;

(b) la alineatul (1), litera (c) se modifică după cum urmează:

(i) punctul (vii) se înlocuiește cu următorul text:

„(vii) furnizarea de informații și realizarea cercetării necesare inovării, raționalizării, ameliorării și ajustării producției și, dacă este cazul, a procesării și a comercializării spre produse mai adaptate cerințelor pieței, gusturilor și așteptărilor consumatorilor, în special în materie de calitate a produselor, inclusiv particularitățile produselor cu denumire de origine protejată sau cu indicație geografică protejată, de protecție a mediului, de acțiune climatică și de sănătate și bunăstare a animalelor;”;

(ii) punctul (xiv) se înlocuiește cu următorul text:

„(xiv) contribuția la gestionarea produselor secundare și conceperea de inițiative pentru valorificarea acestora și contribuția la reducerea și gestionarea deșeurilor;”;

(iii) punctul (xvi) se înlocuiește cu următorul text:

„(xvi) promovarea și punerea în aplicare a unor măsuri de prevenire, control și gestionare a sănătății animalelor, a protecției plantelor și a riscurilor de mediu, inclusiv prin crearea și gestionarea unor fonduri mutuale sau prin contribuția la astfel de fonduri, pentru a plăti o compensație financiară fermierilor pentru costurile și pierderile economice rezultate din promovarea și aplicarea acestei categorii de măsuri;”;

(c) alineatul (1a) se înlocuiește cu următorul text:

„(1a) Statele membre pot, la cerere, să decidă să acorde mai multe recunoașteri unei organizații interprofesionale care își desfășoară activitatea în mai multe sectoare menționate la articolul 1 alineatul (2), cu condiția ca organizația interprofesională să îndeplinească condițiile prevăzute la alineatul (1) pentru fiecare sector pentru care dorește să obțină recunoaștere.”;

(d) alineatul (3) se elimină.

45. Articolul 158 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1) se introduce următoarea literă:

„(ca) să urmărească obținerea unei reprezentări echilibrate a organizațiilor din etapele lanțului de aprovizionare menționate la articolul 157 alineatul (1) litera (a) care constituie organizația interprofesională;”;

(b) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Statele membre pot recunoaște organizațiile interprofesionale din toate sectoarele existente anterior datei de 1 ianuarie 2014, indiferent dacă au fost recunoscute la cerere sau au fost instituite prin lege, chiar dacă nu îndeplinesc condiția prevăzută la articolul 157 alineatul (1) litera (b).”

46. Articolul 163 se modifică după cum urmează:

(a) alineatele (1) și (2) se înlocuiesc cu următorul text:

„(1) Statele membre pot recunoaște organizațiile interprofesionale din sectorul laptelui și al produselor lactate care:

(a) îndeplinesc cerințele prevăzute la articolul 157;

(b) își desfășoară activitățile în una sau mai multe regiuni din teritoriul în cauză;

(c) reprezintă o cotă importantă din activitățile economice menționate la articolul 157 alineatul (1) litera (a);

(d) nu sunt implicate în producția, procesarea sau comercializarea produselor din sectorul laptelui și al produselor lactate.

(2) Statele membre pot decide că organizațiile interprofesionale care au fost recunoscute anterior datei de 2 aprilie 2012 în baza dreptului intern și care îndeplinesc condițiile stabilite la alineatul (1) din prezentul articol trebuie considerate recunoscute ca organizații interprofesionale în conformitate cu articolul 157 alineatul (1).”;

(b) la alineatul (3), litera (d) se înlocuiește cu următorul text:

„(d) retrag recunoașterea în cazul în care nu mai sunt îndeplinite cerințele și condițiile privind recunoașterea prevăzute la prezentul articol;”.

47. Articolul 164 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) În sensul prezentei secțiuni, o «zonă economică» înseamnă o zonă geografică formată din regiuni de producție adiacente sau învecinate în care există condiții omogene de producție și de comercializare sau, pentru produsele cu denumire de origine protejată sau indicație geografică protejată recunoscută în temeiul dreptului Uniunii, zona geografică indicată în caietul de sarcini al produsului.”;

(b) alineatul (4) se modifică după cum urmează:

(i) literele (l), (m) și (n) se înlocuiesc cu următorul text:

„(l) utilizarea semințelor certificate, cu excepția cazului în care sunt utilizate pentru producția ecologică în înțelesul Regulamentului (UE) 2018/848, și monitorizarea calității produselor;

(m) prevenirea și gestionarea riscurilor fitosanitare, de sănătate a animalelor, de siguranță alimentară sau de mediu;

(n) gestionarea și valorificarea produselor secundare.”;

(ii) al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Normele respective nu produc niciun fel de prejudicii celorlalți operatori și nu împiedică accesul noilor operatori din statul membru în cauză sau din Uniune și nu au niciunul dintre efectele menționate la articolul 210 alineatul (4), nici nu sunt incompatibile în alt mod cu dreptul Uniunii sau cu normele naționale în vigoare.”

48. Articolul 165 se înlocuiește cu următorul text:

Articolul 165

Contribuțiile financiare ale producătorilor nemembri

„Dacă aplicarea normelor unei organizații de producători recunoscute, ale unei asociații recunoscute a organizațiilor de producători sau ale unei organizații interprofesionale recunoscute este extinsă în temeiul articolului 164, iar activitățile reglementate prin normele menționate țin de interesul economic general al operatorilor economici ale căror activități sunt legate de produsele în cauză, statul membru care a acordat recunoașterea poate decide, după consultarea părților interesate relevante, ca operatorii economici individuali sau grupurile de operatori care nu sunt membri ai organizației, dar care beneficiază de activitățile respective să achite organizației valoarea integrală sau parțială a contribuțiilor financiare plătite de membrii acesteia, în măsura în care aceste contribuții sunt destinate să acopere costurile rezultate în mod direct în urma desfășurării uneia sau a mai multora dintre activitățile în cauză. Orice organizație care primește contribuții de la producătorii nemembri în temeiul prezentului articol pune la dispoziție, la cererea unui producător membru sau nemembru care contribuie financiar la activitățile organizației, acele părți din bugetul său anual care se referă la desfășurarea activităților enumerate la articolul 164 alineatul (4).”

49. Se introduce următorul articol:

„Articolul 166a

Regularizarea ofertei de produse agricole cu denumire de origine protejată sau indicație geografică protejată

(1) Fără a aduce atingere articolelor 167 și 167a din prezentul regulament, la solicitarea unei organizații de producători sau a unei asociații de organizații de producători recunoscute în temeiul articolului 152 alineatul (1) sau al articolului 161 alineatul (1) din prezentul regulament, a unei organizații interprofesionale recunoscute în temeiul articolului 157 alineatul (1) din prezentul regulament, a unui grup de operatori astfel cum se menționează la articolul 3 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1151/2012 sau a unui grup de producători astfel cum se menționează la articolul 95 alineatul (1) din prezentul regulament, statele membre pot stabili, pentru o perioadă limitată, norme cu caracter obligatoriu privind regularizarea ofertei de produse agricole menționate la articolul 1 alineatul (2) din prezentul regulament care beneficiază de o denumire de origine protejată sau de o indicație geografică protejată în temeiul articolului 5 alineatele (1) și (2) din Regulamentul (UE) nr. 1151/2012 sau în temeiul articolului 93 alineatul (1) literele (a) și (b) din prezentul regulament.

(2) Normele menționate la alineatul (1) de la prezentul articol sunt condiționate de existența unui acord prealabil care se încheie între cel puțin două treimi dintre producătorii produsului astfel cum se menționează la alineatul (1) de la prezentul articol sau reprezentanții acestora, reprezentând cel puțin două treimi din producția produsului respectiv în zona geografică menționată la articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 1151/2012 sau la articolul 93 alineatul (1) litera (a) punctul (iii) și litera (b) punctul (iv) din prezentul regulament pentru vin. În cazul în care producția produsului menționat la alineatul (1) de la prezentul articol implică procesarea, iar caietul de sarcini al produsului menționat la articolul 7 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1151/2012 sau la articolul 94 alineatul (2) din prezentul regulament restricționează aprovizionarea cu materii prime la o anumită zonă geografică, statele membre solicită, în sensul normelor care urmează să fie stabilite în conformitate cu alineatul (1) de la prezentul articol:

- (a) ca producătorii materiilor prime menționate în zona geografică respectivă, să fie consultați înainte de încheierea acordului menționat la prezentul alineat; sau
- (b) ca cel puțin două treimi dintre producătorii materiilor prime sau reprezentanții acestora, reprezentând cel puțin două treimi din producția de materii prime utilizate pentru procesare în zona geografică respectivă să fie, de asemenea, părți la acordul menționat la prezentul alineat.

(3) Prin derogare de la alineatul (2) din prezentul articol, în cazul producției de brânzeturi care beneficiază de o denumire de origine protejată sau de o indicație geografică protejată, normele menționate la alineatul (1) din prezentul articol sunt condiționate de existența unui acord prealabil între cel puțin două treimi dintre producătorii de lapte, sau reprezentanții acestora, reprezentând cel puțin două treimi din laptele crud utilizat pentru producția brânzeturilor respective și, atunci când este relevant, cel puțin două treimi din producătorii brânzeturilor respective, sau reprezentanții acestora, reprezentând cel puțin două treimi din producția brânzeturilor respective în zona geografică menționată la articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 1151/2012.

În sensul primului paragraf de la prezentul alineat, în cazul brânzeturilor care beneficiază de o indicație geografică protejată, zona geografică de origine a laptelui crud, astfel cum a fost stabilită în caietul de sarcini al produsului pentru brânzeturi, este aceeași cu zona geografică menționată la articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 1151/2012 în legătură cu brânzeturile respective.

(4) Normele menționate la alineatul (1):

- (a) se referă doar la regularizarea ofertei pentru produsul respectiv și, dacă este cazul, materia primă și au scopul de a adapta oferta pentru tipul respectiv de produs la cerere;
- (b) afectează doar produsul în cauză și, dacă este cazul, materia primă în cauză;
- (c) pot fi obligatorii pe o perioadă de cel mult trei ani, dar pot fi reînnoite după respectiva perioadă, ca urmare a unei noi solicitări, astfel cum se menționează la alineatul (1);
- (d) nu prejudiciază comercializarea altor produse decât cele vizate de normele respective;
- (e) nu se pot referi la tranzacții care au loc după prima comercializare a produsului în cauză;
- (f) nu permit fixarea prețurilor, inclusiv atunci când prețurile sunt stabilite cu titlu orientativ sau de recomandare;
- (g) nu indisponibilizează un procent excesiv din produsul în cauză, care ar fi în mod normal disponibil;
- (h) nu sunt discriminatorii, nu constituie un obstacol pentru nou-veniții pe piață și nu aduc prejudicii micilor producători;
- (i) contribuie la menținerea calității produsului în cauză sau la dezvoltarea produsului în cauză;
- (j) nu aduc atingere articolului 149 și articolului 152 alineatul (1a).

- (5) Normele menționate la alineatul (1) se publică într-o publicație oficială a statelor membre în cauză.
- (6) Statele membre efectuează controale pentru a asigura respectarea condițiilor stabilite la alineatul (4). În cazul în care autoritățile naționale competente descoperă că aceste condiții nu sunt respectate, statele membre abrogă normele menționate la alineatul (1).
- (7) Statele membre notifică fără întârziere Comisiei normele menționate la alineatul (1) pe care le-au adoptat. Comisia informează alte state membre cu privire la toate notificările unor astfel de norme.
- (8) Comisia poate adopta oricând acte de punere în aplicare care să oblige un stat membru să abroge normele stabilite de respectivul stat membru în conformitate cu alineatul (1) din prezentul articol în cazul în care Comisia constată că normele respective nu respectă condițiile stabilite la alineatul (4) din prezentul articol, că împiedică sau denaturează concurența pe un segment substanțial al pieței interne sau că periclitează liberul schimb sau realizarea obiectivelor stabilite la articolul 39 din TFUE. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă fără a se aplica procedurile menționate la articolul 229 alineatele (2) și (3) din prezentul regulament.”

50. La articolul 168 alineatul (4) litera (c), punctul (i) se înlocuiește cu următorul text:

„(i) prețul datorat pentru livrare, care:

- este fix și este indicat în contract și/sau
- se calculează prin combinarea mai multor factori stabiliți în contract, care pot include indicatori obiectivi, care se pot baza pe prețurile, producția și costurile de piață relevante, precum și indici și metode de calcul al prețului final care sunt ușor de accesat și de înțeles și care reflectă schimbările condițiilor de piață, cantitățile livrate și calitatea sau compoziția produselor agricole livrate; în acest scop, statele membre pot stabili indicatori, în conformitate cu criteriile obiective, pe baza unor studii privind producția și lanțul de aprovizionare cu alimente; părțile contractante au posibilitatea de a face trimitere la acești indicatori sau la orice alți indicatori pe care îi consideră relevanți.”

51. Articolul 172 se elimină.

52. Articolul 172a se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 172a

Repartizarea valorii

Fără a aduce atingere niciunei clauze specifice de repartizare a valorii în sectorul zahărului, fermierii, inclusiv asociațiile de fermieri, pot conveni cu operatorii din aval asupra unor clauze de repartizare a valorii, inclusiv în ceea ce privește câștigurile și pierderile de pe piață, pentru a stabili modul în care urmează să fie repartizată între ei orice evoluție a prețurilor relevante de pe piață pentru produsele în cauză sau de pe alte piețe ale produselor de bază.

Articolul 172b

Orientări din partea organizațiilor interprofesionale pentru vânzarea strugurilor pentru vinurile cu denumire de origine protejată/ sau indicație geografică protejată

Prin derogare de la articolul 101 alineatul (1) din TFUE, organizațiile interprofesionale recunoscute în temeiul articolului 157 din prezentul regulament care își desfășoară activitatea în sectorul vitivinicol pot furniza indicatori neobligatorii de orientare a prețurilor privind vânzarea strugurilor destinați producției de vinuri cu denumire de origine protejată sau cu indicație geografică protejată, cu condiția ca aceste orientări să nu elimine concurența în ceea ce privește o parte substanțială a produselor în cauză.”

53. La articolul 182 alineatul (1), paragraful al doilea se înlocuiește cu următorul text:

„Volumul de declanșare este egal cu 125 %, 110 % sau 105 %, în funcție de nivelul oportunităților de acces pe piață, definite ca importuri exprimate ca procent din consumul intern corespunzător din ultimii trei ani, care poate fi mai mic sau egal cu 10 %, mai mare de 10 % dar mai mic sau egal cu 30 % sau, respectiv, mai mare de 30 %.

În cazul în care consumul intern nu este luat în considerare, volumul de declanșare este egal cu 125 %.”

54. Articolele 192 și 193 se elimină.
55. La capitolul IV se adaugă următorul articol:

„*Articolul 193a*

Suspendarea taxelor la import pentru melasă

- (1) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 227 pentru completarea prezentului regulament prin stabilirea de norme pentru suspendarea taxelor la import, în totalitate sau parțial, pentru melasa care se încadrează la codul NC 1703.
- (2) În aplicarea normelor menționate la alineatul (1) din prezentul articol, Comisia poate adopta acte de punere în aplicare pentru a suspenda, în totalitate sau parțial, taxele la import pentru melasa care se încadrează la codul NC 1703, fără a aplica procedura menționată la articolul 229 alineatul (2) sau (3).”
56. În partea III, capitolul VI, care cuprinde articolele 196-204, se elimină.
57. La articolul 206, primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„În absența unor dispoziții contrare din prezentul regulament și în conformitate cu articolul 42 din TFUE, articolele 101-106 din TFUE și dispozițiile de punere în aplicare a acestora, sub rezerva dispozițiilor articolelor 207-210a din prezentul regulament, se aplică tuturor acordurilor, deciziilor și practicilor menționate la articolul 101 alineatul (1) și la articolul 102 din TFUE care se referă la producția sau comerțul cu produse agricole.”

58. Articolul 208 se înlocuiește cu următorul text:

„*Articolul 208*

Poziția dominantă

În sensul prezentului capitol, «poziție dominantă» înseamnă situația de putere economică de care se bucură o întreprindere care îi dă acesteia capacitatea de a împiedica menținerea unei concurențe efective pe piața relevantă prin oferirea posibilității de a-și asuma, într-o măsură apreciabilă, un comportament independent față de concurenții săi, de furnizorii sau de clienții săi și, în cele din urmă, de consumatori.”

59. Articolul 210 se modifică după cum urmează:

- (a) alineatele (1) și (2) se înlocuiesc cu următorul text:

„(1) Articolul 101 alineatul (1) din TFUE nu se aplică acordurilor, deciziilor și practicilor concertate ale organizațiilor interprofesionale recunoscute în temeiul articolului 157 din prezentul regulament care sunt necesare pentru atingerea obiectivelor menționate la articolul 157 alineatul (1) litera (c) din prezentul regulament sau, în ceea ce privește sectorul uleiului de măsline și al măslinelor de masă și sectorul tutunului, a obiectivelor menționate la articolul 162 din prezentul regulament, și care nu sunt incompatibile cu dreptul Uniunii în temeiul alineatului (4) de la prezentul articol.

Acordurile, deciziile și practicile concertate care îndeplinesc condițiile menționate la primul paragraf din prezentul alineat nu sunt interzise, nefiind nevoie de nicio decizie prealabilă în acest sens.

(2) Organizațiile interprofesionale recunoscute pot solicita un aviz din partea Comisiei cu privire la compatibilitatea cu prezentul articol a acordurilor, deciziilor și practicilor concertate astfel cum se menționează la alineatul (1) de la prezentul articol. Comisia îi trimite organizației interprofesionale solicitante avizul său în termen de patru luni de la primirea unei cereri complete.

În cazul în care constată, în orice moment după emiterea unui aviz, că nu mai sunt îndeplinite condițiile menționate la alineatul (1) de la prezentul articol, Comisia declară că articolul 101 alineatul (1) din TFUE se aplică în viitor acordului, deciziei sau practicii concertate în cauză și informează organizația interprofesională în consecință.

Comisia poate să modifice conținutul unui aviz din proprie inițiativă sau la cererea unui stat membru, în special dacă organizația interprofesională solicitantă a furnizat informații incorecte sau a utilizat avizul în mod abuziv.”;

- (b) alineatele (3), (5) și (6) se elimină.

60. Se introduce următorul articol:

„Articolul 210a

Inițiative verticale și orizontale în materie de durabilitate

(1) Articolul 101 alineatul (1) din TFUE nu se aplică acordurilor, deciziilor și practicilor concertate ale producătorilor de produse agricole care sunt legate de producția de produse agricole sau comerțul cu acestea și care vizează aplicarea unui standard de durabilitate mai ridicat decât cel prevăzut de dreptul Uniunii sau de dreptul intern, cu condiția ca respectivele acorduri, decizii și practici concertate să impună numai restrângeri ale concurenței care sunt indispensabile pentru atingerea respectivului standard.

(2) Alineatul (1) se aplică acordurilor, deciziilor și practicilor concertate ale producătorilor de produse agricole la care sunt părți mai mulți producători sau la care sunt părți unul sau mai mulți producători și unul sau mai mulți operatori la diferite niveluri de producție, procesare și comercializare și la diferite niveluri ale lanțului de aprovizionare cu alimente, inclusiv distribuție.

(3) În sensul alineatului (1), «standard de durabilitate» înseamnă un standard care urmărește să contribuie la unul sau mai multe dintre următoarele obiective:

(a) obiective de mediu, inclusiv atenuarea schimbărilor climatice și adaptarea la acestea, utilizarea durabilă și protejarea peisajelor, a apei și a solului, tranziția către o economie circulară, inclusiv reducerea risipei alimentare, prevenirea și controlul poluării, precum și protecția și refacerea biodiversității și a ecosistemelor;

(b) producția de produse agricole în moduri care reduc utilizarea pesticidelor și gestionează riscurile rezultate în urma unei astfel de utilizări sau care reduc pericolul rezistenței la antimicrobiene în producția agricolă; și

(c) sănătatea și bunăstarea animalelor.

(4) Acordurile, deciziile și practicile concertate care îndeplinesc condițiile menționate la prezentul articol nu sunt interzise, nefiind nevoie de nicio decizie prealabilă în acest sens.

(5) Comisia emite orientări pentru operatori privind condițiile de aplicabilitate a prezentului articol până la 8 decembrie 2023.

(6) De la 8 decembrie 2023 producătorii, astfel cum se menționează la alineatul (1) pot solicita un aviz din partea Comisiei cu privire la compatibilitatea cu prezentul articol a acordurilor, deciziilor și practicilor concertate astfel cum se menționează la alineatul (1). Comisia îi trimite solicitantului avizul său în termen de patru luni de la primirea unei cereri complete.

În cazul în care constată, în orice moment după emiterea unui aviz, că nu mai sunt îndeplinite condițiile menționate la alineatele (1), (3) și (7) de la prezentul articol, Comisia declară că articolul 101 alineatul (1) din TFUE se aplică în viitor acordului, deciziei sau practicii concertate în cauză și informează producătorii în consecință.

Comisia poate să modifice conținutul unui aviz din proprie inițiativă sau la cererea unui stat membru, în special dacă solicitantul a furnizat informații incorecte sau a utilizat avizul în mod abuziv.

(7) Autoritatea națională în domeniul concurenței astfel cum se menționează la articolul 5 din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 poate decide în cazuri individuale că, în viitor, unul sau mai multe dintre acordurile, deciziile și practicile concertate menționate la alineatul (1) trebuie să fie modificate, să fie întrerupte sau să nu aibă loc sub nicio formă, în cazul în care consideră că o astfel de decizie este necesară pentru a evita excluderea concurenței sau că sunt periclitate obiectivele prevăzute la articolul 39 din TFUE.

În cazul acordurilor, deciziilor și practicilor concertate referitoare la mai multe state membre, decizia menționată la primul paragraf de la prezentul alineat se adoptă de către Comisie, fără aplicarea procedurilor menționate la articolul 229 alineatele (2) și (3).

Atunci când acționează în conformitate cu primul paragraf de la prezentul alineat, autoritatea națională din domeniul concurenței informează Comisia în scris după inițierea primei măsuri oficiale din cadrul investigației și anunță Comisia în privința oricăror decizii rezultate, imediat după adoptarea acestora.

Deciziile menționate la prezentul alineat nu se aplică anterior datei notificării lor către întreprinderile în cauză.”

61. Articolul 212 se elimină.
62. Articolul 214a se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 214a

Plăți naționale pentru anumite sectoare din Finlanda

Sub rezerva autorizării de către Comisie, pentru perioada 2023-2027, Finlanda poate continua să acorde ajutoarele naționale pe care le-a acordat producătorilor în 2022 în temeiul prezentului articol cu condiția ca:

- (a) cuantumul total al ajutorului pentru venit să fie degresiv pe parcursul întregii perioade, iar în 2027 să nu depășească 67 % din cuantumul acordat în 2022; și
- (b) înainte de a da curs acestei posibilități, să se fi utilizat pe deplin schemele de sprijin din cadrul PAC pentru sectoarele în cauză.

Comisia adoptă autorizarea fără a aplica procedura menționată la articolul 229 alineatul (2) sau (3) din prezentul regulament.”

63. La articolul 218 alineatul (2), rândul pentru Regatul Unit se elimină.
64. Articolul 219 alineatul (1) se modifică după cum urmează:

- (a) primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Pentru a reacționa în mod eficient și concret la amenințările de perturbare a pieței cauzate de majorări sau reduceri semnificative de preț pe piețele interne ori externe sau la alte evenimente și circumstanțe care perturbă sau amenință să perturbe piața în cauză într-un mod semnificativ, în cazul în care situația respectivă sau efectele ei pe piață sunt susceptibile să continue sau să se agraveze, Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 227, acte delegate prin care se stabilesc măsurile necesare pentru a aborda situația respectivă de pe piață, cu respectarea eventualelor obligații rezultate din acorduri internaționale încheiate în conformitate cu TFUE și cu condiția ca orice alte măsuri disponibile în temeiul prezentului regulament să se dovedească insuficiente sau inadecvate.”;

- (b) paragraful al patrulea se înlocuiește cu următorul text:

„Aceste măsuri pot să extindă sau să modifice, în măsura în care este necesar și pentru perioada de timp necesară pentru a se aborda perturbarea pieței sau amenințarea la adresa acesteia, domeniul de aplicare, durata sau alte aspecte ale altor măsuri prevăzute în cadrul prezentului regulament, pot să ajusteze ori să suspende taxele la import, în totalitate sau parțial, inclusiv pentru anumite cantități sau perioade, după caz, sau pot să ia forma unui sistem voluntar temporar de reducere a producției, în special în caz de producție excesivă.”

65. Partea V capitolul I secțiunea 2 se modifică după cum urmează:

- (a) titlul se înlocuiește cu următorul text:

„Măsuri de sprijinire a pieței legate de boli ale animalelor, de organisme dăunătoare plantelor și de pierderea încrederii consumatorilor ca urmare a unor riscuri pentru sănătatea publică, a animalelor sau a plantelor”;

- (b) articolul 220 se modifică după cum urmează:

- (i) titlul se înlocuiește cu următorul text:

„Măsuri privind boli ale animalelor, organisme dăunătoare plantelor și pierderea încrederii consumatorilor ca urmare a unor riscuri pentru sănătatea publică, a animalelor sau a plantelor”;

- (ii) la alineatul (1), litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) restricțiile asupra schimburilor comerciale din interiorul Uniunii și asupra celor cu țările terțe, care pot rezulta din aplicarea măsurilor de combatere a răspândirii bolilor la animale sau a organismelor dăunătoare plantelor; și”;

- (iii) la alineatul (2), se introduce următoarea literă:

„(-a) fructe și legume;”;

(iv) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Măsurile prevăzute la alineatul (1) primul paragraf litera (a) pot fi luate numai dacă statul membru în cauză a luat măsuri sanitare, veterinare sau fitosanitare pentru a permite stoparea rapidă a bolilor sau pentru a monitoriza, controla, eradica sau stopa dăunătorii și doar în măsura necesară și pe durata strict necesară pentru sprijinirea acestei piețe.”

66. În partea V, se introduc următorul capitol și următoarele articole:

„Capitolul Ia

Transparența pieței

Articolul 222a

Observatoare ale piețelor la nivelul Uniunii

(1) Pentru a îmbunătăți transparența în cadrul lanțului de aprovizionare cu alimente, pentru a furniza informații cu privire la opțiunile pe care le au operatorii economici și autoritățile publice, pentru a facilita monitorizarea evoluțiilor pieței și a amenințărilor de perturbare a pieței, Comisia instituie observatoare ale piețelor la nivelul Uniunii.

(2) Comisia poate decide pentru care sectoare agricole dintre cele menționate la articolul 1 alineatul (2) se instituie observatoare ale piețelor la nivelul Uniunii.

(3) Observatoarele piețelor la nivelul Uniunii pun la dispoziție datele statistice și informațiile necesare pentru monitorizarea evoluțiilor pieței și a amenințărilor de perturbare a pieței, în special privind:

- (a) producția, aprovizionarea și stocurile;
- (b) prețurile, costurile și, pe cât posibil, marjele de profit la toate nivelurile lanțului de aprovizionare cu alimente;
- (c) previziunile referitoare la piață pe termen scurt și mediu;
- (d) importurile și exporturile de produse agricole, în special rata de utilizare a contingentelor tarifare pentru importul de produse agricole în Uniune.

Observatoarele piețelor la nivelul Uniunii elaborează rapoarte care conțin elementele menționate la primul paragraf.

(4) Statele membre colectează informațiile menționate la alineatul (3) și le transmit Comisiei.

Articolul 222b

Raportarea de către Comisie cu privire la evoluțiile pieței

(1) În rapoartele lor, observatoarele piețelor la nivelul Uniunii instituite în temeiul articolului 222a identifică amenințările de perturbare a pieței cauzate de majorări sau reduceri semnificative ale prețurilor pe piețele interne ori externe sau de alte evenimente și circumstanțe având efecte similare.

(2) Comisia prezintă periodic Parlamentului European și Consiliului informații privind situația pieței pentru produsele agricole, cauzele perturbărilor pieței și măsurile posibile care trebuie luate ca răspuns la respectivele perturbări ale pieței, în special măsurile prevăzute în partea II titlul I capitolul 1 și la articolele 219, 220, 221 și 222, precum și justificarea pentru respectivele măsuri.”

67. La articolul 223 alineatul (1), paragraful al doilea se înlocuiește cu următorul text:

„Informațiile obținute pot fi transmise sau puse la dispoziția organizațiilor internaționale, a autorităților Uniunii și naționale pentru piețele financiare și a autorităților competente din țările terțe și pot fi făcute publice, sub rezerva protecției datelor cu caracter personal și a interesului legitim al întreprinderilor în protecția secretelor lor de afaceri, inclusiv prețurile.

Comisia cooperează și face schimb de informații cu autoritățile competente desemnate în conformitate cu articolul 22 din Regulamentul (UE) nr. 596/2014 și cu Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe (ESMA) pentru a le ajuta în îndeplinirea sarcinilor lor în temeiul Regulamentului (UE) nr. 596/2014.”

68. Articolul 225 se modifică după cum urmează:

- (a) litera (a) se elimină;
- (b) literele (b) și (c) se elimină;
- (c) litera (d) se înlocuiește cu următorul text:
 - „(d) până la 31 decembrie 2025 și ulterior, o dată la șapte ani, cu privire la aplicarea în toate statele membre a normelor de concurență în ceea ce privește sectorul agricol, astfel cum sunt prevăzute în prezentul regulament;”
- (d) se introduc următoarele litere:
 - „(da) până la 31 decembrie 2023, cu privire la observatoarele piețelor la nivelul Uniunii instituite în conformitate cu articolul 222a;
 - (db) până la 31 decembrie 2023 și ulterior, o dată la trei ani, cu privire la utilizarea măsurilor de criză adoptate în special în temeiul articolelor 219-222;
 - (dc) până la 31 decembrie 2024, cu privire la utilizarea noilor tehnologii ale informației și comunicațiilor în vederea asigurării unui grad mai ridicat de transparență a piețelor, astfel cum se menționează la articolul 223;
 - (dd) până la 30 iunie 2024, cu privire la denumirile comerciale și clasificarea carcaselor în sectorul cărnii de oaie și de capră;”.

69. În partea V, capitolul III, care cuprinde articolul 226, se elimină.

70. Anexa I se modifică după cum urmează:

- (a) în partea I litera (a), primul și al doilea rând (codurile NC 0709 99 60 și 0712 90 19) se elimină;
- (b) în partea I litera (d), rubrica de pe primul rând (codul NC 0714) se înlocuiește cu următorul text:
 - „ex 0714 – Rădăcini de manioc, de arorut sau de salep și rădăcini și tuberculi similari, cu conținut ridicat de fecule sau inulină, proaspete, refrigerate, congelate sau uscate, tăiate sau nu în bucăți sau aglomerate sub formă de pelete, cu excepția batatelor de la subpoziția 0714 20 și a topinamburilor de la subpoziția ex 0714 90 90; miez de sagotier”;
- (c) partea IX se modifică după cum urmează:
 - (i) descrierea de pe al cincilea rând (codul NC 0706) se înlocuiește cu următorul text:
 - „Morcovi, napi, sfeclă roșie pentru salată, barba-caprei, țelină de rădăcină, ridichi și rădăcinoase comestibile similare ⁽¹⁾, în stare proaspătă sau refrigerată
 - _____
 - ⁽¹⁾ Inclusiv guliile furajere.”;
 - (ii) descrierea de pe al optulea rând (codul NC ex 0709) se înlocuiește cu următorul text:
 - „Alte legume în stare proaspătă sau refrigerată, cu excepția legumelor de la subpozițiile 0709 60 91, 0709 60 95, ex 0709 60 99 din genul Pimenta, 0709 92 10 și 0709 92 90”;
 - (iii) se introduc următoarele rânduri:
 - „0714 20 batate
 - ex 0714 90 90 topinamburi”;
- (d) în partea X, excluderile pentru porumbul dulce se elimină;
- (e) în partea XII se adaugă următoarea literă:
 - „(e) ex 2202 99 19: - - - Alte vinuri dezaalcoolizate cu un titru alcoolic volumic care nu depășește 0,5 %”;
- (f) în partea XXIV secțiunea 1, rubrica „0709 60 99” se înlocuiește cu următorul text:
 - „ex 0709 60 99: - - - Altele, din genul Pimenta”.

71. În anexa II, partea II se modifică după cum urmează:

- (a) în secțiunea A punctul 4, a doua teză se elimină;
- (b) secțiunea B se elimină.

72. Anexa III se modifică după cum urmează:

(a) titlul se înlocuiește cu următorul text:

„CALITATEA STANDARD PENTRU OREZ ȘI ZAHĂR MENȚIONATĂ LA ARTICOLUL 1a DIN REGULAMENTUL (UE)
nr. 1370/2013 (*)

(*) Regulamentul (UE) nr. 1370/2013 al Consiliului din 16 decembrie 2013 privind măsuri pentru stabilirea anumitor ajutoare și restituții în legătură cu organizarea comună a piețelor produselor agricole (JO L 346, 20.12.2013, p. 12)”;

(b) în partea B, secțiunea I se elimină.

73. Anexa VI se elimină.

74. Anexa VII se modifică după cum urmează:

(a) partea I se modifică după cum urmează:

(i) la punctul II se adaugă următorul paragraf:

„La cererea unui grup menționat la articolul 3 punctul 2 din Regulamentul (UE) nr. 1151/2012, statul membru relevant poate decide că condițiile menționate la acest punct nu se aplică pentru carnea de bovine cu o denumire de origine protejată sau o indicație geografică protejată în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1151/2012 înregistrată înainte de 29 iunie 2007.”;

(ii) la punctul III subpunctul 1 litera (A), rândul pentru Regatul Unit se elimină;

(iii) la punctul III subpunctul 1 litera (B), rândul pentru Regatul Unit se elimină;

(b) partea II se modifică după cum urmează:

(i) se adaugă următoarea parte introductivă:

„Categoriile de produse viticole sunt cele prevăzute la punctele 1-17. Categoriile de produse viticole prevăzute la punctul 1 și la punctele 4-9 pot fi supuse unui tratament de dezalcoolizare totală sau parțială în conformitate cu anexa VIII secțiunea E partea I, după ce și-au atins pe deplin caracteristicile respective, astfel cum sunt descrise la punctele respective.”;

(ii) la punctul 3, litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) are un titru alcoolic volumic dobândit de cel puțin 15 % vol., și de cel mult 22 % vol. În mod excepțional, pentru vinurile supuse procesului de învechire pe parcursul unor perioade îndelungate, aceste limite pot fi diferite în cazul anumitor vinuri licoroase cu o denumire de origine sau cu o indicație geografică de pe lista stabilită de Comisie prin intermediul unor acte delegate adoptate în conformitate cu articolul 75 alineatul (2), dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

- vinurile supuse procesului de învechire corespund definiției de vin licoros; și
- titrul alcoolic volumic dobândit al vinului învechit nu este mai mic de 14 % vol.”;

(c) apendicele I se modifică după cum urmează:

(i) punctul 1 litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

„(c) în Belgia, Danemarca, Estonia, Irlanda, Lituania, Țările de Jos, Polonia și Suedia: zonele viticole din aceste state membre”;

(ii) la punctul 2 litera (g), termenul „zona” se înlocuiește cu termenul „regiunea vitivinicolă”;

(iii) punctul 4 litera (f) se înlocuiește cu următorul text:

„(f) în România, suprafețele cultivate cu viță-de-vie din următoarele regiuni viticole: Dealurile Munteniei și Olteniei cu plantațiile viticole Dealurile Buzăului, Dealu Mare, Severinului și Plaiurile Drâncei, Colinele Dobrogei, Terasele Dunării, regiunea viticolă sudică, inclusiv zonele nisipoase și alte regiuni favorabile”;

- (iv) punctul 4 litera (g) se înlocuiește cu următorul text:
 - „(g) în Croația, suprafețele cultivate cu viță-de-vie din următoarele subregiuni: Hrvatska Istra, Hrvatsko primorje și Dalmatinska zagora.”;
- (v) la punctul 6 se adaugă următoarea literă:
 - „(h) în Croația, suprafețele cultivate cu viță-de-vie din următoarele subregiuni: Sjeverna Dalmacija și Srednja i Južna Dalmacija.”

75. Anexa VIII se modifică după cum urmează:

(a) partea I se modifică după cum urmează:

(i) titlul se înlocuiește cu următorul text:

„Îmbogățirea, acidifierea și dezacidifierea în anumite zone viticole și dezalcoolizarea”;

(ii) în secțiunea B punctul 7, litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) să crească titrul alcoolic volumic dobândit total al produselor menționate la punctul 6 pentru producția de vinuri cu denumire de origine protejată sau cu indicație geografică protejată până la un nivel care urmează să fie stabilit de statele membre.”;

(iii) secțiunea C se înlocuiește cu următorul text:

„C. Acidificare și dezacidificare

1. Strugurii proaspeți, mustul de struguri, mustul de struguri parțial fermentat, vinul nou aflat încă în fermentație și vinul pot face obiectul acidificării și dezacidificării.
 2. Acidificarea produselor menționate la punctul 1 se poate face doar până la limita maximă de 4 g/l, exprimată în acid tartric, sau 5,3,3 miliechivalenți pe litru.
 3. Dezacidificarea vinurilor se poate face doar până la limita maximă de 1 g/l, exprimată în acid tartric, sau 1,3,3 miliechivalenți pe litru.
 4. Mustul de struguri destinat concentrării poate face obiectul unei dezacidificări parțiale.
 5. Acidificarea și îmbogățirea, în afara cazurilor de derogare care urmează să fie adoptate de Comisie prin intermediul unor acte delegate în temeiul articolului 75 alineatul (2), precum și acidificarea și dezacidificarea aceluiși produs se exclud reciproc.”;
- (iv) în secțiunea D, punctul 3 se înlocuiește cu următorul text:
- „3. Acidificarea și dezacidificarea vinurilor nu pot avea loc decât în zona vitivinicolă în care au fost recoltați strugurii utilizați pentru fabricarea vinului respectiv.”;
- (v) se adaugă următoarea secțiune:

„E. Procedee de dezalcoolizare

Fiecare dintre următoarele procedee de dezalcoolizare enumerate mai jos, indiferent dacă sunt utilizate în mod independent sau în combinație cu alte procedee de dezalcoolizare enumerate, sunt autorizate pentru a reduce parțial sau aproape integral conținutul de etanol al produselor viticole menționate în anexa VII partea II punctele 1 și 4-9:

- (a) evaporare parțială sub vid;
- (b) procese de membrană;
- (c) distilare.

Procedeele de dezalcoolizare utilizate nu produc defecte organoleptice ale produsului viticol. Eliminarea etanolului din produsele viticole nu este efectuată în combinație cu o creștere a conținutului de zahăr din mustul de struguri.”;

(b) în partea II secțiunea B, punctul 3 se înlocuiește cu următorul text:

„3. Punctele 1 și 2 nu se aplică produselor destinate fabricării, în Irlanda și Polonia, a produselor încadrate la codul NC 2206 00 pentru care utilizarea unei denumiri compuse care include denumirea comercială «vin» poate fi admisă de statele membre.”

76. În anexa X punctul II, subpunctul 2 se înlocuiește cu următorul text:

„2. Prețul menționat la subpunctul 1 se aplică sfeclei de zahăr de calitate bună, corectă și vandabilă, având un conținut de zahăr de 16 % la punctul de recepție.

Prețul este ajustat prin aplicarea de majorări sau reduceri, convenite anterior de către părți, pentru a permite abateri de la calitatea menționată la primul subpunct.”

77. În anexa X punctul XI, subpunctul 1 se înlocuiește cu următorul text:

„1. Acordurile interprofesionale menționate în anexa II partea II secțiunea A punctul 6 prevăd mecanisme de conciliere sau de mediere și clauze de arbitraj.”

78. Anexele XI, XII și XIII se elimină.

Articolul 2

Modificarea Regulamentului (UE) nr. 1151/2012

Regulamentul (UE) nr. 1151/2012 se modifică după cum urmează:

1. La articolul 1 alineatul (2), litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) proprietăți care oferă valoare adăugată ca rezultat al metodelor agricole sau de procesare utilizate pentru producția acestora sau al locului de producere sau comercializare sau al contribuției lor posibile la dezvoltarea durabilă.”
2. La articolul 2, alineatele (2) și (3) se înlocuiesc cu următorul text:

„(2) Prezentul regulament nu se aplică băuturilor spirtoase sau produselor viticole, astfel cum sunt definite în anexa VII partea II din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013, cu excepția oțeturilor de vin.

(3) Înregistrările efectuate în temeiul articolului 52 nu aduc atingere obligației producătorilor de a respecta alte norme ale Uniunii, în special cele referitoare la introducerea produselor pe piață și la etichetarea produselor alimentare.”
3. La articolul 5, alineatele (1) și (2) se înlocuiesc cu următorul text:

„(1) În sensul prezentului regulament, o «denumire de origine» este o denumire, care poate fi o denumire utilizată în mod tradițional, care identifică un produs:

 - (a) originar dintr-un anumit loc, dintr-o anumită regiune sau, în cazuri excepționale, dintr-o anumită țară;
 - (b) a cărui calitate sau ale cărui caracteristici se datorează în principal sau exclusiv unui anumit mediu geografic, cu factorii săi naturali și umani inerenți; și
 - (c) ale cărui etape de producție se desfășoară, toate, în zona geografică delimitată.

(2) În sensul prezentului regulament, o «indicație geografică» este o denumire, inclusiv o denumire utilizată în mod tradițional, care identifică un produs:

 - (a) originar dintr-un anumit loc, dintr-o anumită regiune sau dintr-o anumită țară;
 - (b) în cazul căruia o anumită calitate, reputație sau o altă caracteristică poate fi atribuită în principal originii geografice a produsului; și
 - (c) atunci când cel puțin una dintre etapele de producție se desfășoară în zona geografică delimitată.”
 4. La articolul 6, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) O denumire nu poate fi înregistrată ca denumire de origine sau indicație geografică atunci când coincide cu denumirea unui soi de plante sau a unei rase de animale și poate să inducă în eroare consumatorul cu privire la adevărata origine a produsului sau să creeze confuzii în ceea ce privește denumirea înregistrată a produselor și soiul sau rasa în cauză.

Condițiile menționate la primul paragraf sunt evaluate în raport cu utilizarea efectivă a denumirilor care coincid, inclusiv utilizarea denumirii soiului de plante sau a rasei de animale în afara zonei de origine și utilizarea denumirii unui soi de plante protejat de un alt drept de proprietate intelectuală.”

5. La articolul 7, alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(a) litera (f) se înlocuiește cu următorul text:

„(f) elemente care să stabilească:

(i) în ceea ce privește o denumire de origine protejată, legătura dintre calitatea sau caracteristicile produsului și mediul geografic menționat la articolul 5 alineatul (1), deși detaliile privind factorii umani din mediul geografic respectiv pot, după caz, să fie limitate la o descriere a gestionării solului și a peisajului, a practicilor de cultivare sau a oricăror alte contribuții umane relevante pentru menținerea factorilor naturali ai mediului geografic, astfel cum se menționează la alineatul respectiv;

(ii) în ceea ce privește o indicație geografică protejată, legătura dintre o anumită calitate, reputația sau o altă caracteristică a produsului și originea geografică menționată la articolul 5 alineatul (2);”;

(b) se adaugă următorul paragraf:

„Caietul de sarcini al produsului poate conține o descriere a contribuției denumirii de origine sau a indicației geografice la dezvoltarea durabilă.”

6. La articolul 10 alineatul (1), partea introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„O declarație de opoziție motivată, astfel cum este menționată la articolul 51 alineatul (1), este admisibilă numai atunci când este primită de Comisie în termenul limită prevăzut la respectivul alineat și dacă:”.

7. La articolul 12, alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) În cazul produselor care provin din Uniune și care sunt comercializate sub o denumire de origine protejată sau o indicație geografică protejată înregistrată în conformitate cu procedurile prevăzute de prezentul regulament, simbolurile Uniunii asociate acestora apar pe etichete și pe materialele publicitare. Cerințele de etichetare cuprinse la articolul 13 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1169/2011 privind modul de prezentare a mențiunilor obligatorii se aplică denumirii înregistrate a produsului. Mențiunea «denumire de origine protejată» sau «indicație geografică protejată» sau abrevierea corespunzătoare «DOP» sau «IGP» poate apărea pe etichetă.”

8. Articolul 13 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) oricărei utilizări comerciale directe sau indirecte a unei denumiri înregistrate pentru produse care nu sunt acoperite de înregistrare, în cazul în care produsele respective sunt comparabile cu cele înregistrate sub denumirea respectivă sau în cazul în care printr-o astfel de utilizare se exploatează, se slăbește sau se diluează reputația denumirii protejate, inclusiv atunci când produsele respective sunt folosite ca ingrediente;”;

(b) se adaugă următorul alineat:

„(4) Protecția menționată la alineatul (1) se aplică, de asemenea:

(a) mărfurilor care intră pe teritoriul vamal al Uniunii fără să fie puse în liberă circulație pe acest teritoriu; și

(b) mărfurilor vândute prin vânzare la distanță, de exemplu prin comerțul electronic.

În cazul mărfurilor care intră pe teritoriul vamal al Uniunii fără să fie puse în liberă circulație pe acest teritoriu, grupul de producători sau orice operator care are dreptul de a utiliza denumirea de origine protejată sau indicația geografică protejată este îndreptățit să împiedice toate părțile terțe ca, în cadrul operațiunilor comerciale, să introducă în Uniune mărfuri care nu sunt puse în liberă circulație, în cazul în care aceste mărfuri, inclusiv ambalajele lor, provin din țări terțe și poartă, fără a fi autorizate, denumirea de origine protejată sau indicația geografică protejată.”

9. Articolul 15 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 57 alineatul (2), cu excepția cazului în care este depusă o declarație de opoziție admisibilă în temeiul articolului 49 alineatul (3).”;

(b) la alineatul (2), partea introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„Fără a aduce atingere articolului 14, Comisia poate adopta acte de punere în aplicare care prelungesc perioada de tranziție menționată la alineatul (1) din prezentul articol până la 15 ani, în cazuri justificate corespunzător, atunci când se demonstrează că.”

10. Se introduce următorul articol:

„Articolul 16a

Indicații geografice existente pentru produsele vitivinicole aromatizate

Denumirile introduse în registrul înființat în temeiul articolului 21 din Regulamentul (UE) nr. 251/2014 al Parlamentului European și al Consiliului (*) se introduc în mod automat în registrul menționat la articolul 11 din prezentul regulament sub formă de indicații geografice protejate. Caietele de sarcini corespunzătoare sunt considerate caietele de sarcini în sensul articolului 7 din prezentul regulament.

(*) Regulamentul (UE) nr. 251/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 februarie 2014 privind definirea, descrierea, prezentarea, etichetarea și protejarea indicațiilor geografice ale produselor vitivinicole aromatizate și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 1601/91 al Consiliului (JO L 84, 20.3.2014, p. 14).”

11. La articolul 21 alineatul (1), partea introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„(1) O declarație de opoziție motivată, astfel cum este menționată la articolul 51 alineatul (1), este declarată admisibilă numai atunci când este primită de Comisie înainte de expirarea termenului și dacă.”.

12. La articolul 23, alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Fără a aduce atingere alineatului (4) din prezentului articol, simbolul menționat la alineatul (2) din prezentul articol apare pe etichetă și în cadrul materialelor promoționale în cazul produselor provenite din Uniune care sunt comercializate ca specialitate tradițională garantată înregistrată în conformitate cu prezentul regulament. Cerințele de etichetare cuprinse la articolul 13 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1169/2011 privind modul de prezentare a mențiunilor obligatorii se aplică denumirii înregistrate a produsului. Pe etichetă poate figura mențiunea «specialitate tradițională garantată» sau abrevierea corespunzătoare «STG».

Prezența simbolului pe etichetă este opțională în cazul specialităților tradiționale garantate produse în afara Uniunii.”

13. Articolul 24 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Denumirile înregistrate sunt protejate împotriva oricărei utilizări abuzive, imitări sau evocări, inclusiv în ceea ce privește produsele utilizate ca ingrediente, sau împotriva oricărei alte practici care ar putea induce în eroare consumatorul.”;

(b) se adaugă următorul alineat:

„(4) Protecția menționată la alineatul (1) se aplică și în ceea ce privește mărfurile vândute prin mijloace de vânzare la distanță, cum ar fi comerțul electronic.”

14. Se introduce următorul articol:

„Articolul 24a

Perioade de tranziție pentru utilizarea specialităților tradiționale garantate

Comisia poate adopta acte de punere în aplicare care să acorde o perioadă de tranziție de până la cinci ani astfel încât să permită produselor a căror denumire contravine articolului 24 alineatul (1) sau conține o denumire care contravine articolului 24 alineatul (1) să poată fi utilizate în continuare sub denumirea cu care au fost comercializate, cu condiția să existe o declarație de opoziție admisibilă în temeiul articolului 49 alineatul (3) sau al articolului 51, care arată că denumirea respectivă a fost utilizată în mod legal pe piața Uniunii timp de cel puțin cinci ani înainte de data publicării prevăzute la articolul 50 alineatul (2) litera (b).

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 57 alineatul (2), cu excepția cazului în care este depusă o declarație de opoziție admisibilă în temeiul articolului 49 alineatul (3).”

15. La articolul 49 se adaugă următorul alineat:

„(8) Statul membru informează Comisia fără întârziere în cazul în care sunt inițiate orice proceduri în fața unei instanțe naționale sau a unui alt organism național, privind o cerere transmisă Comisiei, în conformitate cu alineatul (4) și în cazul în care cererea a fost invalidată la nivel național printr-o hotărâre judecătorească aplicabilă imediat, dar care nu este definitivă.”

16. Articolul 50 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 50

Examinarea de către Comisie și publicarea în scopul exprimării opoziției

(1) Comisia examinează cererile de înregistrare pe care le primește în conformitate cu articolul 49 alineatele (4) și (5). Comisia verifică dacă cererile conțin informațiile solicitate și dacă nu conțin erori vădite, ținând seama de rezultatul examinării și al procedurii de opoziție desfășurate de către statul membru în cauză.

Examinarea efectuată de Comisie nu ar trebui să depășească o perioadă de șase luni începând de la data primirii cererii din partea statului membru. În cazul în care respectiva perioadă este depășită, Comisia le comunică în scris solicitanților motivele întârzierii.

Cel puțin în fiecare lună, Comisia publică lista denumirilor care au făcut obiectul unor cereri de înregistrare, precum și data depunerii acestora.

(2) În cazul în care, pe baza examinării efectuate în conformitate cu alineatul (1) din prezentul articol, Comisia consideră că sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolele 5 și 6 în ceea ce privește cererile de înregistrare depuse în temeiul sistemului prevăzut la titlul II, sau că sunt îndeplinite condițiile stabilite la articolul 18 alineatele (1) și (2) în ceea ce privește cererile depuse în temeiul sistemului prevăzut la titlul III, aceasta publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*:

(a) documentul unic și trimiterea la publicarea caietului de sarcini, în cazul cererilor depuse în temeiul sistemului prevăzut la titlul II;

(b) caietul de sarcini, în cazul cererilor depuse în temeiul sistemului prevăzut la titlul III.

(3) Comisia este scutită de obligația de a respecta termenul pentru efectuarea examinării menționate la alineatul (1) și de a informa solicitantul cu privire la motivele întârzierii, în cazul în care aceasta primește o comunicare din partea unui stat membru cu privire la o cerere de înregistrare adresată Comisiei în conformitate cu articolul 49 alineatul (4) care:

(a) fie informează Comisia că cererea a fost invalidată la nivel național printr-o hotărâre judecătorească aplicabilă imediat, dar nu definitivă,

- (b) fie solicită Comisiei să suspende examinarea menționată la alineatul (1), deoarece au fost inițiate proceduri judiciare la nivel național pentru a contesta valabilitatea cererii și statul membru consideră că respectivele proceduri sunt întemeiate.

Scutirea produce efecte până în momentul în care statul membru informează Comisia că cererea inițială a fost restabilită sau că statul membru își retrage cererea de suspendare.”

17. Articolul 51 se modifică după cum urmează:

- (a) alineatele (1), (2) și (3) se înlocuiesc cu următorul text:

„(1) Autoritățile dintr-un stat membru sau dintr-o țară terță sau orice persoană fizică sau juridică care își are reședința sau este stabilită într-o țară terță și care are un interes legitim pot prezenta Comisiei o declarație de opoziție motivată, în termen de trei luni de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Orice persoană fizică sau juridică care își are reședința sau este stabilită într-un stat membru diferit de cel din care a fost depusă cererea și care are un interes legitim poate prezenta o declarație de opoziție motivată statului membru în care este stabilită sau în care își are reședința, într-un termen care permite prezentarea unui act de opoziție în temeiul primului paragraf.

(2) Comisia examinează admisibilitatea declarației de opoziție motivate pe baza motivelor de opoziție prevăzute la articolul 10 în ceea ce privește denumirile de origine protejate și indicațiile geografice protejate și pe baza motivelor de opoziție prevăzute la articolul 21 în ceea ce privește specialitățile tradiționale garantate.

(3) În cazul în care consideră că declarația de opoziție motivată este admisibilă, Comisia invită, în termen de cinci luni de la data publicării cererii în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, autoritatea sau persoana care a depus declarația de opoziție motivată și autoritatea sau organismul care a transmis Comisiei cererea să înceapă consultări corespunzătoare pentru o perioadă rezonabilă care nu trebuie să depășească trei luni.

Autoritatea sau persoana care a depus declarația de opoziție motivată și autoritatea sau organismul care a depus cererea încep aceste consultări adecvate fără întârzieri nejustificate. Ei își pun la dispoziție, în mod reciproc, informațiile relevante pentru a evalua dacă cererea de înregistrare respectă condițiile prevăzute în prezentul regulament. Dacă nu se ajunge la niciun acord, informațiile respective sunt puse la dispoziția Comisiei.

În orice moment din cursul perioadei de consultări, la cererea solicitantului, Comisia poate prelungi termenul consultărilor cu maximum trei luni.”

- (b) alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) Declarația de opoziție motivată și alte documente care sunt transmise Comisiei în conformitate cu alineatele (1), (2) și (3) se întocmesc într-una dintre limbile oficiale ale Uniunii.”

18. La articolul 52, alineatele (1) și (2) se înlocuiesc cu următorul text:

„(1) În cazul în care, pe baza informațiilor care îi parvin în urma examinării efectuate în temeiul articolului 50 alineatul (1) primul paragraf, Comisia consideră că nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolele 5 și 6, în ceea ce privește sistemele de calitate prevăzute la titlul II, sau la articolul 18, în ceea ce privește sistemele de calitate prevăzute la titlul III, aceasta adoptă acte de punere în aplicare pentru respingerea cererii. Respectivetele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 57 alineatul (2).

(2) În cazul în care nu primește nicio declarație de opoziție motivată admisibilă în temeiul articolului 51, Comisia adoptă, fără aplicarea procedurii de examinare menționate la articolul 57 alineatul (2), acte de punere în aplicare de înregistrare a denumirii.”

19. Articolul 53 se modifică după cum urmează:

(a) titlul se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 53

Modificarea caietului de sarcini”;

(b) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Modificările aduse caietului de sarcini sunt clasificate în două categorii din punctul de vedere al importanței lor: modificările la nivelul Uniunii, care necesită o procedură de opoziție la nivelul Uniunii, și modificările standard, care trebuie să fie abordate la nivelul statului membru sau al țării terțe.

În sensul prezentului regulament, «modificare la nivelul Uniunii» înseamnă o modificare a caietului de sarcini care:

- (a) include o modificare a denumirii de origine protejate sau a indicației geografice protejate ori a utilizării denumirii respective;
- (b) riscă să anuleze legăturile menționate la articolul 5 alineatul (1) litera (b) pentru denumirile de origine protejate sau legătura menționată la articolul 5 alineatul (2) litera (b) pentru indicațiile geografice protejate;
- (c) se referă la o specialitate tradițională garantată; sau
- (d) presupune restricții suplimentare asupra comercializării produsului.

«Modificare standard» înseamnă orice modificare a caietului de sarcini care nu este o modificare la nivelul Uniunii.

«Modificare temporară» înseamnă o modificare standard privind o modificare temporară a caietului de sarcini ca urmare a instituirii de măsuri sanitare și fitosanitare obligatorii de către autoritățile publice sau o modificare temporară necesară ca urmare a unor calamități naturale sau condiții meteorologice nefavorabile recunoscute în mod oficial de către autoritățile competente.

Modificările la nivelul Uniunii sunt aprobate de Comisie. Procedura de aprobare urmează procedura prevăzută la articolele 49-52, *mutatis mutandis*.

Examinarea cererii se axează pe modificarea propusă. Dacă este cazul, Comisia sau statul membru în cauză poate invita solicitantul să modifice alte elemente din caietul de sarcini.

Modificările standard sunt aprobate și făcute publice de către statul membru pe teritoriul căruia se află zona geografică a produsului în cauză și sunt comunicate Comisiei. Țările terțe aprobă modificările standard în conformitate cu legislația aplicabilă în țara terță în cauză și le comunică Comisiei.”

(c) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Pentru a facilita procedura administrativă în raport cu modificările la nivelul Uniunii și modificările standard aduse caietului de sarcini al produsului, inclusiv în cazurile în care o modificare nu implică nicio schimbare a documentului unic, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 56, care completează normele privind procedura de înaintare a cererilor de modificare.

Comisia poate adopta acte de punere în aplicare de stabilire a unor norme detaliate privind procedurile, forma și prezentarea unei cereri de modificare pentru modificări la nivelul Uniunii și privind procedurile și forma modificărilor standard și comunicarea acestora către Comisie. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 57 alineatul (2).”

20. La anexa I punctul I se adaugă următoarele liniiuțe:

„— vinuri aromatizate, astfel cum sunt definite la articolul 3 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 251/2014;

- alte băuturi alcoolice, cu excepția băuturilor spirtoase și a produselor viticole, astfel cum sunt definite în anexa VII partea II din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013,
- ceară de albine.”

Articolul 3

Modificarea Regulamentului (UE) nr. 251/2014

1. Titlul se înlocuiește cu următorul text:

„Regulamentul (UE) nr. 251/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 februarie 2014 privind definirea, descrierea, prezentarea și etichetarea produselor vitivinicole aromatizate și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 1601/91 al Consiliului”.
2. La articolul 1, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Prezenta regulament stabilește norme privind definirea, descrierea, prezentarea și etichetarea produselor vitivinicole aromatizate.”
3. La articolul 2, punctul 3 se elimină.
4. Articolul 5 se modifică după cum urmează:
 - (a) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Denumirile de vânzare pot fi completate sau înlocuite cu una dintre indicațiile geografice ale produselor vitivinicole aromatizate protejate în temeiul Regulamentului (UE) nr. 1151/2012.”;
 - (b) se adaugă următoarele alineate:

„(6) În cazul produselor vitivinicole aromatizate produse în Uniune care sunt destinate exportului către țări terțe a căror legislație prevede denumiri de vânzare diferite, statele membre pot permite ca denumirile de vânzare respective să însoțească denumirile de vânzare prevăzute în anexa II. Acele denumiri de vânzare suplimentare pot apărea în alte limbi decât limbile oficiale ale Uniunii.

(7) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 33 pentru a completa anexa II, pentru a ține cont de progresele tehnice, de evoluțiile științifice și ale pieței, de sănătatea consumatorilor sau de nevoia acestora de informare.”
5. Se introduce următorul articol:

„Articolul 6a

Declarația nutrițională și lista ingredientelor

- (1) Etichetarea produselor vitivinicole aromatizate comercializate în Uniune conține următoarele mențiuni obligatorii:
 - (a) declarația nutrițională în temeiul articolului 9 alineatul (1) litera (l) din Regulamentul (UE) nr. 1169/2011; și
 - (b) lista ingredientelor în temeiul articolului 9 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 1169/2011.
- (2) Prin derogare de la alineatul (1) litera (a), declarația nutrițională de pe ambalaj sau pe eticheta aplicată pe acesta poate fi limitată la valoarea energetică, care poate fi exprimată prin utilizarea simbolului «E» pentru energie. În aceste cazuri, declarația nutrițională integrală este furnizată prin mijloace electronice identificate pe ambalaj sau pe eticheta aplicată pe acesta. Respectiva declarație nutrițională nu se afișează împreună cu alte informații destinate vânzării sau comercializării și nu se colectează sau monitorizează datele utilizatorului.
- (3) Prin derogare de la alineatul (1) litera (b), lista ingredientelor poate fi furnizată prin mijloace electronice identificate pe ambalaj sau pe eticheta aplicată pe acesta. În aceste cazuri, se aplică următoarele cerințe:
 - (a) nu se colectează sau monitorizează datele utilizatorului;
 - (b) lista ingredientelor nu este afișată împreună cu alte informații destinate unor scopuri comerciale sau de marketing; și

- (c) informațiile menționate la articolul 9 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 1169/2011 figurează direct pe ambalaj sau pe eticheta aplicată pe acesta.

Informațiile menționate la primul paragraf litera (c) de la prezentul alineat cuprinde cuvântul «conține» urmat de numele substanței sau al produsului, astfel cum sunt enumerate în anexa II la Regulamentul (UE) nr. 1169/2011.

- (4) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 33 de completare a prezentului regulament specificând normele privind menționarea și desemnarea ingredientelor pentru aplicarea alineatului (1) litera (b) din prezentul articol.”

6. La articolul 8, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Denumirea indicației geografice a produselor vitivinicole aromatizate care este protejată în temeiul Regulamentului (UE) nr. 1151/2012 apare pe etichetă în versiunea (versiunile) lingvistică (lingvistice) în care este înregistrată, chiar dacă indicația geografică înlocuiește denumirea de vânzare în conformitate cu articolul 5 alineatul (4) din prezentul regulament.

În cazul în care denumirea unei indicații geografice a produselor vitivinicole aromatizate care este protejată în temeiul Regulamentului (UE) nr. 1151/2012 este scrisă folosind un alfabet nelatin, aceasta poate apărea și într-una sau mai multe dintre limbile oficiale ale Uniunii.”

7. Articolul 9 se elimină.
8. Capitolul III, care cuprinde articolele 10-30, se elimină.
9. Articolul 33 se modifică după cum urmează:

- (a) se introduce următorul alineat:

„(2a) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 5 alineatul (7) se conferă Comisiei pe o perioadă de cinci ani de la 7 decembrie 2021. Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 6a alineatul (4) se conferă Comisiei pe o perioadă de cinci ani de la 8 decembrie 2023. Comisia elaborează un raport privind delegarea de competențe cu cel puțin nouă luni înainte de încheierea perioadei de cinci ani. Delegarea de competențe se prelungește tacit cu perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opune prelungirii respective cu cel puțin trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.”;

- (b) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Delegarea de competențe menționată la articolul 4 alineatul (2), articolul 5 alineatul (7), articolul 6a alineatul (4), articolul 28, articolul 32 alineatul (2) și articolul 36 alineatul (1) poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.”;

- (c) alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 4 alineatul (2), al articolului 5 alineatul (7), al articolului 6a alineatul (4), al articolului 28, al articolului 32 alineatul (2) și al articolului 36 alineatul (1) intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecții în termen de două luni de la notificarea acestuia sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecții. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.”

10. În anexa I punctul 1 litera (a) se adaugă următorul punct:

„(iv) băuturi spirtoase a căror cantitate nu depășește 1 % din volumul total.”

11. Anexa II se modifică după cum urmează:

- (a) în partea A punctul 3, prima liniuță se înlocuiește cu următorul text:

„— care este posibil să fi făcut obiectul unui adaos de alcool; și”;

- (b) partea B se modifică după cum urmează:
- (i) la punctul 8, prima liniuță se înlocuiește cu următorul text:
- „— care este obținută exclusiv din vin roșu sau din vin alb sau din ambele;”;
- (ii) se adaugă următorul punct:
- „14. Wino ziołowe
- Băutură aromatizată pe bază de vin:
- (a) care este obținută din vin și în care produsele viticole reprezintă cel puțin 85 % din volumul total;
- (b) care a fost aromatizată exclusiv cu preparate aromatizante obținute din ierburi sau mirodenii sau din ambele;
- (c) care nu a făcut obiectul unei colorări;
- (d) cu un titru alcoolic volumic dobândit de minimum 7 %.”

Articolul 4

Modificări la Regulamentul (UE) nr. 228/2013

Se introduce următorul articol:

„Articolul 22a

Acorduri interprofesionale în Réunion

(1) În conformitate cu articolul 349 din tratat, prin derogare de la articolul 101 alineatul (1) din tratat și în pofida articolului 164 alineatul (4) primul paragraf literele (a)-(n) din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013, în cazul în care o organizație interprofesională recunoscută în temeiul articolului 157 din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 operează exclusiv în Réunion și este considerată ca reprezentând producția, comercializarea sau procesarea unui anumit produs, Franța poate, la solicitarea respectivei organizații, să extindă la alți operatori care nu sunt membri ai respectivei organizații interprofesionale normele care vizează sprijinirea menținerii și diversificării producției locale pentru a spori securitatea alimentară în Réunion, cu condiția ca de normele respective să se aplice numai acelor operatori ale căror activități se desfășoară exclusiv în Réunion, în legătură cu produse destinate pieței locale. În pofida articolului 164 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013, o organizație interprofesională este considerată reprezentativă în temeiul prezentului articol în cazul în care reprezintă cel puțin 70 % din volumul producției, comercializării sau procesării produsului sau produselor în cauză.

(2) Prin derogare de la articolul 165 din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013, dacă aplicarea normelor unei organizații interprofesionale recunoscute care operează exclusiv în Réunion este extinsă în temeiul alineatului (1) prezentului articol, iar activitățile reglementate prin normele menționate țin de interesul economic general al operatorilor economici ale căror activități se desfășoară exclusiv în Réunion, în legătură cu produse destinate pieței locale, Franța poate decide, după consultarea părților interesate relevante, ca operatorii economici individuali sau grupurile de operatori care nu sunt membri ai organizației, dar care operează pe piața locală respectivă, să achite organizației valoarea integrală sau parțială a contribuțiilor financiare plătite de membrii acesteia, în măsura în care aceste contribuții sunt destinate să acopere costurile care rezultă în mod direct în urma desfășurării uneia sau a mai multora dintre activitățile în cauză.

(3) Franța informează Comisia cu privire la orice acord al cărui domeniu de aplicare este extins în conformitate cu prezentul articol.”

Articolul 5

Dispoziții tranzitorii

(1) Normele aplicabile înainte de 7 decembrie 2021 continuă să se aplice pentru cererile de protecție, cererile de aprobare a modificărilor și cererile de anulare a denumirilor de origine sau a indicațiilor geografice primite de Comisie în temeiul Regulamentului (UE) nr. 1308/2013 înainte de 7 decembrie 2021 și pentru cererile de înregistrare și cererile de anulare a denumirilor de origine protejate, a indicațiilor geografice protejate sau a specialităților tradiționale garantate primite de Comisie în temeiul Regulamentului (UE) nr. 1151/2012 înainte de 7 decembrie 2021.

(2) Normele aplicabile înainte de 7 decembrie 2021 continuă să se aplice pentru cererile de aprobare a modificărilor aduse caietului de sarcini al produsului în cazul denumirilor de origine protejate, a indicațiilor geografice protejate sau a specialităților tradiționale garantate primite de Comisie în temeiul Regulamentului (UE) nr. 1151/2012 înainte de 8 iunie 2022.

(3) Normele aplicabile înainte de 7 decembrie 2021 continuă să se aplice în cazul cererilor de protecție, al cererilor de aprobare a modificărilor și al cererilor de anulare a denumirilor de vinuri aromatizate ca indicație geografică care au fost primite de Comisie în temeiul Regulamentului (UE) nr. 251/2014 înainte de 7 decembrie 2021. Cu toate acestea, decizia privind înregistrarea se adoptă în conformitate cu articolul 52 din Regulamentul (UE) nr. 1151/2012, astfel cum a fost modificat prin articolul 2 punctul 18 din prezentul regulament.

(4) Articolele 29-38 și 55-57 din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 continuă să se aplice după data de 31 decembrie 2022 în ceea ce privește cheltuielile suportate și plățile efectuate pentru operațiunile implementate înainte de 1 ianuarie 2023 în cadrul schemelor de ajutor menționate la articolele respective.

(5) Articolele 58-60 din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 continuă să se aplice după data de 31 decembrie 2022 în ceea ce privește cheltuielile suportate și plățile efectuate înainte de 1 ianuarie 2023 în cadrul schemei de ajutor menționate la articolele respective.

(6) Organizațiile recunoscute ale producătorilor sau asociațiile acestora din sectorul fructelor și legumelor care au un program operațional, astfel cum este menționat la articolul 33 din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013, care a fost aprobat de un stat membru pentru o durată care depășește data de 31 decembrie 2022 prezintă statului membru respectiv, până la 15 septembrie 2022, o cerere prin care solicită ca programul lor operațional:

- (a) să fie modificat pentru a respecta cerințele Regulamentului (UE) 2021/2115; sau
- (b) să fie înlocuit cu un nou program operațional aprobat în temeiul Regulamentului (UE) 2021/2115; sau
- (c) să se deruleze în continuare până la sfârșitul său în condițiile aplicabile în temeiul Regulamentului (UE) nr. 1308/2013.

În cazul în care astfel de organizații recunoscute ale producătorilor sau asociațiile acestora nu prezintă astfel de cereri până la 15 septembrie 2022, programele lor operaționale care au fost aprobate în temeiul Regulamentului (UE) nr. 1308/2013 se încheie la 31 decembrie 2022.

(7) Programele de sprijin în sectorul vitivinicol menționate la articolul 40 din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 se aplică în continuare până la 15 octombrie 2023. Articolele 39-54 din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 se aplică în continuare după 31 decembrie 2022 în ceea ce privește:

- (a) cheltuielile suportate și plățile efectuate pentru operațiuni implementate în temeiul regulamentului respectiv înainte de 16 octombrie 2023 în cadrul schemei de ajutor menționate la articolele 39-52 din regulamentul respectiv;
- (b) cheltuielile suportate și plățile efectuate pentru operațiuni implementate în temeiul articolelor 46 și 50 din regulamentul respectiv înainte de 16 octombrie 2025, cu condiția ca, până la 15 octombrie 2023, aceste operațiuni să fi fost implementate parțial, iar cheltuielile efectuate să reprezinte cel puțin 30 % din totalul cheltuielilor planificate și ca aceste operațiuni să fie implementate integral până la 15 octombrie 2025.

(8) Vinul care îndeplinește cerințele de etichetare de la articolul 119 din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 și produsele vitivinicole aromatizate care îndeplinesc cerințele de etichetare din Regulamentul (UE) nr. 251/2014 aplicabile în ambele cazuri înainte de 8 decembrie 2023 și care au fost produse și etichetate înainte de data respectivă pot continua să fie introduse pe piață până la epuizarea stocurilor.

Articolul 6

Intrare în vigoare și aplicare

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 1 punctul 8 litera (d) subpunctele (i) și (iii), punctul 10 litera (a) subpunctul (ii) și punctul 38 se aplică de la 1 ianuarie 2021.

Articolul 2 punctul 19 litera (b) se aplică de la 8 iunie 2022.

Articolul 1 punctul 1, punctul 2 litera (b), punctul 8 literele (a), (b) și (e) și punctele 18, 31, 35, 62, 68 litera (a), 69 și 73 se aplică de la 1 ianuarie 2023.

Articolul 1 punctul 32 litera (a) subpunctul (ii) și litera (c), precum și articolul 3 punctul 5 se aplică de la 8 decembrie 2023.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 2 decembrie 2021.

Pentru Parlamentul European

Președintele

D. M. SASSOLI

Pentru Consiliu

Președintele

J. VRTOVEC
